

รายงานการศึกษา

เรื่อง

การศึกษาศักยภาพของนักศึกษาจากประวัติผลการเรียนของนักศึกษา
ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กรณีศึกษา :

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (ภาคพิเศษ)

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โดย

ไกรสิทธิ์ ณ สงขลา

พูนทรัพย์ ระวังกุล

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2557

บทคัดย่อ

ชื่องานศึกษา	การศึกษาศักยภาพของนักศึกษาจากประวัติผลการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่างๆ กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (ภาคพิเศษ) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ชื่อผู้ศึกษา	ไกรสิทธิ์ ณ สงขลา พูนทรัพย์ ระวังกุล
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ชัยศรีสวัสดิ์สุข
ปี พ.ศ.	2557

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2) ศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักยภาพทางการศึกษากับผลการศึกษาระดับปริญญาโท ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 – 2554 ซึ่งเรียนครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตรแล้ว จำนวน 1,528 ตัวอย่าง โดยรวบรวมจากฐานข้อมูลของกองบริการการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และ เพิ่มข้อมูลผู้สมัครสอบเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ การศึกษาข้อมูลใช้วิธีการคำนวณด้วยสูตร ค่าทางสถิติการแจกแจงความถี่และแปลงเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)

ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้ อายุเมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรโดยเฉลี่ยคือ 26.50 ปี เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 - 25 ปี สำเร็จการศึกษาจากกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ รองลงมาคือกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ในจำนวนใกล้เคียงกัน ด้านสถาบันการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่สำเร็จ

การศึกษาจากกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในช่วงระหว่าง 2.51 – 3.00 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยคือ 3.21 เพศหญิง และเพศชายมีผลการศึกษาระดับปริญญาโทใกล้เคียงกัน โดยอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป จะมี ศักยภาพในการศึกษาระดับปริญญาโทสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า ในกลุ่มสาขาวิชา ระดับปริญญาตรีที่มีจุดเน้นการเรียนทางด้านการวิเคราะห์และคณิตศาสตร์ จะมีศักยภาพทาง การศึกษาระดับปริญญาโทด้านเศรษฐศาสตร์สูงกว่าผู้ที่เรียนมาทางด้านการบริหารธุรกิจ และ ด้านสังคมศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับ ปริญญาโทสูงคือวิศวกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ กลุ่ม สาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือบริหารธุรกิจและวิทยาศาสตร์ ในกลุ่ม มหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิทยาศาสตร์ บริหารธุรกิจและวิศวกรรมศาสตร์ ในกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มสาขาวิชาที่มี ศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือ วิศวกรรมศาสตร์

ในการวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา ที่ได้จากการคำนวณตามตัวแบบ และกำหนดเป็นค่าศักยภาพทางการศึกษาของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษา จำแนกตามกลุ่ม สาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ พบว่ากลุ่ม มหาวิทยาลัยปิดของรัฐมีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่ม มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในกลุ่ม สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทาง การศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ในกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐและกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทาง การศึกษาสูงที่สุด ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ย ของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ ในกลุ่ม สาขาวิชาสังคมศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทาง การศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนในระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทาง การศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับ 0.32 ซึ่งในความสัมพันธ์ทางบวก บอก ได้ว่าค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษามีความสามารถในการวัดศักยภาพของนักศึกษาได้

ทั้งนี้ ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางในการสรรหาผู้มีศักยภาพเข้ามาศึกษาในหลัก สูตร และพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตบัณฑิต ตลอดจนนำผลการศึกษาไปต่อยอดต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
• ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
• วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
• ความสำคัญของการศึกษา	2
• ขอบเขตของการศึกษา	2
• ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
• ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	4
• โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)	5
• คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ	6
• แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
• แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ	7
• แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา	7
• งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
• คำนิยามศัพท์เฉพาะ	13
บทที่ 3 วิธีการศึกษาค้นคว้า	
• ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
• เครื่องมือศึกษาและการสร้างเครื่องมือ	15
• การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
• การจัดกระทำข้อมูล	16
• ตัวแบบในการวิเคราะห์ค่าศักยภาพทางการศึกษา	16
• ที่มาของตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์	16

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	
• จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว	19
• จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยประวัติการศึกษา	21
• จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละเพศ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	24
• จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	25
• จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	29
• จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	33
• เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา	37
• ค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษา ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี	40
• ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลการศึกษาในระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทางการศึกษา	43
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
• สรุปและอภิปรายผล	44
• ข้อเสนอแนะทั่วไป	46
• ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	47
• ข้อจำกัด	47
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	
• ตาราง Output โปรแกรม SPSS	51
• ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2557 หมวด 10 ผลการศึกษา	51
• ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2557 หมวด 14 การสำเร็จศึกษา	52

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว	19
2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยประวัติการศึกษา	21
3 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละเพศ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	24
4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	25
5 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	29
6 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญา ตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	33
7 แสดงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำนวนกลุ่ม ตัวอย่างของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา	37
8 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษา ค่าเบี่ยงเบน จำแนกตามกลุ่มสาขา วิชาเรียนระดับปริญญาตรี	40
9 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลการศึกษาในระดับปริญญาโทกับค่าศักรภาพ ทางการศึกษา	43

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
1.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	20
1.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ	20
2.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ	22
2.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	22
2.3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี	23
2.4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปริญญาโท	23
3.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	24
3.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท	25
4.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 20-25 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาโท	26
4.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 26-30 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาโท	27
4.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 21-35 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาโท	27
4.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 36-40 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาโท	28
4.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 41-45 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาโท	28
4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท จำแนกตามช่วงอายุ	29
5.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรด เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	30
5.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามช่วง เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	31
5.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ / บัญชี จำแนกตาม ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	31

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

แผนภาพ	หน้า
5.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	32
5.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	32
5.6 เปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมปริญญาโทจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาปริญญาตรี	33
6.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	34
6.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	35
6.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสถาบันราชภัฏ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	35
6.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	36
6.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	36
6.6 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	36
7.1 เปรียบเทียบผลการศึกษาในระดับปริญญาโท ของทุกกลุ่มสถาบันการศึกษา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาระดับปริญญาตรี	39
8.1 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	41
8.2 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	41
8.3 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	42
8.4 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	42
8.5 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักรภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี	43

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท และปริญญาเอกทางด้านเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรที่เปิดสอนมีทั้งหมดจำนวน 5 หลักสูตร คือหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ หลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเงิน หลักสูตรเศรษฐศาสตร์สำหรับผู้บริหาร และหลักสูตรปริญญาเอกนานาชาติ

จากการรวบรวมข้อมูลย้อนหลังของผู้ศึกษา พบว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 – 2556 นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ลาออกหรือสิ้นสภาพการเป็นนักศึกษาคิดเป็นสัดส่วนถึง ร้อยละ 18.9 ของจำนวนนักศึกษารับเข้าในหลักสูตร และในการสอบประมวลความรู้เพื่อสำเร็จการศึกษาตามข้อกำหนดของหลักสูตรมีผู้สอบไม่ผ่านคิดเป็นสัดส่วนที่สูงเช่นกัน คือร้อยละ 60.7 ทำให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา และส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของหน่วยงาน

ที่ผ่านมาการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ใช้วิธีสอบข้อเขียนประกอบด้วย 3 วิชา คือวิชาคณิตศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากทุกสาขาวิชา โดยในการพิจารณาคัดเลือกไม่มีการสอบสัมภาษณ์ แต่จะประเมินจากคะแนนสอบข้อเขียนประกอบกับค่าศักยภาพของทางการศึกษาผู้สมัครแต่ละคนที่สำเร็จการศึกษามาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยค่าศักยภาพทางการศึกษาได้มาจากการนำข้อมูลย้อนหลังของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รุ่นที่รับเข้าตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 ทั้งประวัติการศึกษา ระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มาคำนวณด้วยสูตรทางคณิตศาสตร์ที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจกำหนด จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันมีการเพิ่มขึ้นของหลักสูตรใหม่ๆ ของสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ คุณภาพการผลิตบัณฑิตของสถาบันการศึกษาต่างๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปอาจมีการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

ผู้ศึกษาโดยความเห็นชอบของคณบดี และผู้อำนวยการหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตระหนักในความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงสนับสนุนให้มีการศึกษาครั้งนี้ เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้ไปปรับปรุงค่าศักยภาพทางการศึกษาสำหรับใช้ประกอบการประเมินผู้สมัครสอบคัดเลือก และเป็นแนวทางในการ

พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน นอกจากนี้ยังทำให้ทราบกลุ่มเป้าหมายทำให้การประสัมพันธ์หลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนี้

2.1 ศึกษาภูมิหลังทางการศึกษา ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2.2 ศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ทางระหว่างค่าศักยภาพทางการศึกษา กับผลการศึกษาระดับปริญญาโท ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

3. ความสำคัญของการศึกษา

3.1 เพื่อนำสารสนเทศด้านภูมิหลังของนักศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนักศึกษา และใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น

3.2 เพื่อนำสารสนเทศด้านศักยภาพทางการศึกษาไปใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา ให้ได้ผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาศึกษา และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามข้อกำหนดของหลักสูตรเพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษา

3.2 เพื่อนำสารสนเทศด้านความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักยภาพทางการศึกษา และผลการศึกษาในระดับปริญญาโท ไปใช้ประกอบการปรับปรุงวิธีการประเมินความรู้ความสามารถของผู้สมัครรับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมต่อไป

4. ขอบเขตของการศึกษา

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กัน

4.2 ขอบเขตด้านประชากร การศึกษาครั้งนี้ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 – 2554 รวม 14 ปี

4.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานเป็นรูปเล่ม ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2557 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2557 รวม 6 เดือน

5. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร เศรษฐศาสตรัฐกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร เศรษฐศาสตรัฐกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2541 – 2554 ซึ่งเรียนครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร จำนวน 1,528 ตัวอย่าง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปร การอภิปรายผล และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
2. โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
3. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ
4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้ถือกำเนิดมาพร้อมกับการก่อตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการจัดตั้งสถาบันชั้นสูงเพื่อการวิจัยและพัฒนา และสร้างบุคลากรระดับมัธยมศึกษาของประเทศ

ในฐานะของสถาบันวิชาการชั้นนำทางด้านเศรษฐศาสตร์ของประเทศ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้ทำหน้าที่ของการเป็น “คลังสมองทางเศรษฐศาสตร์ของประเทศ” มาโดยตลอด ทั้งการผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ และมีจริยธรรมทางวิชาการในการประกอบอาชีพ ทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชน และการผลิตงานวิจัยออกสู่สาธารณชนที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้เปิดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 5 หลักสูตร

1. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

เป็นการเรียนทางด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณะ และเศรษฐศาสตร์การพัฒนา รวมถึงมุ่งเน้นในการฝึกวิเคราะห์และประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ เช่น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน ปัญหาการกระจายรายได้ ปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากปัจจัยภายนอกประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังศึกษาถึงโครงการพัฒนาต่างๆ รวมถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมุ่งเน้นสร้างความเข้าใจในทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และวิธี การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เครื่องมือวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อองค์กรธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบการ และธุรกิจนำเข้า – ส่งออก

3. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน

หลักสูตรศาสตรการเงินได้เชื่อมโยงทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีทางการเงิน และเครื่องมือในการวิเคราะห์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อผลิตนักวิเคราะห์ นักวิจัยที่สามารถเชื่อมโยงเศรษฐกิจมหภาค ตลาดทุนตลาดเงินทั้งในและต่างประเทศ และสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจในการวิเคราะห์และตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม

4. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) หลักสูตรนานาชาติ

เป็นหลักสูตรแรกในประเทศไทยที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีหรือปริญญาโทสามารถศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก

5. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เพื่อการบริหาร

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์เพื่อการบริหารเป็นหลักสูตรที่ออกแบบขึ้นเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับนักบริหารทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้ประกอบการและเจ้าของกิจการที่ต้องการนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทาง การบริหาร การพัฒนาหลักสูตรจึงมีลักษณะของการบูรณาการองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้บริหาร ในการเสริมสร้างวิสัยทัศน์และเพิ่มมุมมองทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

2. โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มีชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษคือ Master of Economics Program (Business Economics) เปิดสอนเป็นแห่งแรกของประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยมุ่งเน้นในการนำแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และการบริหารจัดการทั้งในภาคธุรกิจและในภาครัฐ โดยมีสาขาวิชาเอกหลายหลาย ให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจของผู้ศึกษา ทั้งในสาขาวิชาวิเคราะห์โครงการ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ และสาขาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ โดยมุ่งเน้นในการนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ ได้ตรงต่อความต้องการ เปิดสอนทั้งภาคปกติ (เรียนในเวลาราชการ) และภาคพิเศษ (เรียนในวันธรรมดา และวันเสาร์-อาทิตย์) โดยกำหนดให้ศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ซึ่งผู้ศึกษาในภาคปกติ สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในเวลาประมาณ 2 ปี และผู้ศึกษาในภาคพิเศษ สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในเวลาประมาณ 1 ปีครึ่ง

สาขาวิชาเอกภาคปกติ (*)

1. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ
4. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการแรงงาน

สาขาวิชาเอก ภาคพิเศษ (เรียนในวันธรรมดา)

1. สาขาวิชาการวิเคราะห์โครงการ
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ

สาขาวิชาเอก ภาคพิเศษ (เรียนในวันเสาร์ - อาทิตย์)

1. สาขาวิชาการวิเคราะห์โครงการ
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ

หมายเหตุ

(*) ทั้งนี้การเปิดสาขาวิชาเอกภาคปกติ ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่สนใจในแต่ละปี

จำนวนรับ

- ภาคปกติ จำนวนรับ 40 คน ต่อภาคการศึกษา
- ภาคพิเศษ จำนวนรับ 100 คน ต่อภาคการศึกษา

วันเรียน

- ภาคปกติ เรียนวันจันทร์ – ศุกร์ ในเวลาราชการ
- ภาคพิเศษ กลุ่มวันธรรมดา เรียนวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.15 – 21.15 น. , กลุ่มวันเสาร์ – อาทิตย์ เรียนเวลา 09.00 – 16.00 น.

3. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่ง จากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้ศึกษาครบถ้วนตามหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชาที่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. และ/หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้วเท่านั้น มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หลังจากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี นับตั้งแต่วันอนุมัติปริญญาถึงวันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ

พจนานุกรมศัพท์การศึกษา (อ้างใน www.gotoknow.org) กล่าวว่า ศักยภาพ (Potentiality) หมายถึงภาวะแฝง อำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่างๆ อาจทำให้พัฒนาหรือปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ พลังความสามารถที่มีติดตัวอยู่ในบุคคลอาจเป็นความถนัด สติปัญญาหรือความสามารถพิเศษก็ได้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (อ้างใน www.gotoknow.org) กล่าวว่าศักยภาพ หมายถึงผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนผสมผสานกับคุณสมบัติ และคุณลักษณะที่ตกตะกอนติดตัวนอกจากความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่ง ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ มี 3 ส่วน ดังนี้

1) ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร

2) ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ทักษะการจัดการ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ความขยัน อดทน ประหยัด และอดออม

3) ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การควบคุมตนเองได้ ความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ ความมุ่งมั่น และการพัฒนา

จากแนวคิดดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ศักยภาพหมายถึงคุณสมบัติหรือพลังความสามารถที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลทั้งทางปัญญาหรือความสามารถพิเศษ ผสมผสานกับผลการเรียนรู้จากกระบวนการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังตกตะกอนเกิดเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต คือ การเรียนรู้อนาคต การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา

การศึกษารุ่นนี้เกี่ยวข้องกับศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จมาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งอาจมีมาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน จึงขอเสนอหลักการและความสำคัญของมาตรฐานการศึกษา ดังนี้

คู่มือกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เล่ม 2 (2554) กล่าวว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และนิยามมาตรฐานการศึกษาว่า เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นหลักในการ

เทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

ดังนั้นมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา จึงเกี่ยวข้องกับปัจจัย กระบวนการ และผลผลิตของการจัดการศึกษา เพื่อการกำกับ ติดตาม ดูแล ตรวจสอบและประกันคุณภาพของสถานศึกษา มาตรฐานการศึกษาจึงไม่ได้หมายถึงระดับคุณภาพด้านใดด้านหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตทางการศึกษาที่เกิดกับตัวผู้เรียนโดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้บริหารสถานศึกษา หรือกระบวนการบริหารจัดการศึกษาเท่านั้น

การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งทางตรงในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และทางอ้อมในรูปของสมาคม ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า หน่วยงานองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งสถานประกอบการต่างๆ สิ่งที่ได้ชัด คือ สถานศึกษาเป็นผู้จัดทำหลักสูตร เพื่อจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ความต้องการและบริบทของท้องถิ่น โดยใช้กรอบหลักสูตรแกนกลาง การที่สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการการศึกษาด้วยตนเอง ย่อมทำให้คุณภาพผู้เรียน คุณภาพการบริหารจัดการศึกษาแตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงกำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ได้มาตรฐานเดียวกัน และให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่เป็นสาระเกี่ยวกับอุดมการณ์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาที่พึงประสงค์

มาตรฐานการศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในในเชิงปรัชญา คือ สำคัญต่อการวางรากฐานของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดความสมดุลในคุณภาพของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน และมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นหรือชุมชน เมื่อมองในการปฏิบัติ มาตรฐานการศึกษามีความสำคัญต่อการวางนโยบาย การกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และมาตรการในการพัฒนาการจัดการศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่สภาพแวดล้อม มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้มาตรฐานการศึกษามีความสำคัญในแง่ของการเป็นฐานข้อมูลสนับสนุนการพยากรณ์คุณภาพที่คาดหวังตามที่ต้องการ ก่อให้เกิดการวางแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวล่วงหน้าได้

จากแนวคิดดังกล่าว พอสรุปได้ว่า มาตรฐานการศึกษามีความสำคัญต่อการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นหลักในการส่งเสริมและกำกับดูแล ตรวจสอบ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ได้หมายถึงระดับคุณภาพด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งผลสัมฤทธิ์ด้านเรียน การจัดการเรียนการสอน หรือกระบวนการบริหารการศึกษา แต่เป็นเรื่องระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่เป็นมาตรฐานเดียวกันของสถานศึกษา ซึ่งในเชิงปรัชญาก่อให้เกิดความสมดุลในคุณภาพของผู้เรียนในการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความสอดคล้อง

กับสังคมและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ส่วนในทางปฏิบัติมีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย และมาตรการการพัฒนาการจัดการศึกษา ในสภาพแวดล้อมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังเป็นฐานข้อมูลพยากรณ์คุณภาพที่คาดหวัง เพื่อนำไปใช้วางแผนล่วงหน้า

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร ศิลป์สุวรรณ (2535) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ พบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 และคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาเลือก วิชาหลักและวิชาเอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พัททอง (2538) ซึ่งได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนและความน่าจะเป็นในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านทั้งสองหมวดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาภาคปกติ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านทั้งสองหมวดภายในครั้งเดียวและสองครั้ง คือ คะแนนสอบเข้าวิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ส่วนกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านทั้งสองหมวดภายในครั้งเดียวและสองครั้ง คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท และงานวิจัยของ เทพพิศาล ประดิษฐ์ศิลป์ (2537) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักศึกษา ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการที่นักศึกษาจะสามารถเรียนได้ดี คือ การมีผลการเรียนที่ดีในระดับปริญญาตรี ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อผลการเรียนที่ดีในระดับปริญญาโทแล้วยังสามารถสอบผ่านข้อเขียนพิสดารได้ด้วย

ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และไยสวาท อิศรางกูร ณ อยุธยา (2536) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการศึกษานักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษากับผลการศึกษาในระดับปริญญาโทของนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ จำนวน 4 รุ่น คือ ตั้งแต่รุ่นที่ 1/2532 ถึงรุ่น 2/2533 จำนวน 197 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบจำนวนผู้เรียนครบรายวิชา ผู้สำเร็จ และผู้ไม่สำเร็จการศึกษา จำนวนนักศึกษาในกลุ่มคะแนนต่าง ๆ กับสาขาที่สำเร็จปริญญาตรี และรุ่นที่เข้าศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างของสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละรุ่น และระหว่างสาขาที่สำเร็จปริญญาตรี เมื่อเปรียบเทียบจากผลการสอบข้อเขียนพิสดารกับสาขาที่สำเร็จปริญญาตรีและรุ่นที่เข้าศึกษา พบว่า สัดส่วนการกระจายของผลการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านและไม่ผ่านในการสอบครั้งแรกมี

ความแตกต่างระหว่างรุ่นและสาขาที่สำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสอบในครั้งที่สองพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างรุ่นและสาขาที่สำเร็จ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ด้วยสมการถดถอย และตัวแบบ Logit ในกลุ่มผู้สำเร็จทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนสอบเข้าคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษไม่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทในกลุ่มผู้สำเร็จทุกสาขา พบว่าคะแนนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ส่วนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์ต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อการสอบข้อเขียนพิสดาร โดยใช้ตัวแบบ Logit พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทและคะแนนวิชาบังคับในกลุ่มทฤษฎีมีผลทางบวกต่อโอกาสในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านในการสอบครั้งแรกและครั้งที่สองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของวิชาบังคับในกลุ่มพัฒนาการเศรษฐกิจไม่มีผลต่อการสอบข้อเขียนพิสดาร

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนไม่สำเร็จ โดยใช้ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การคัดเลือก คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จ สถาบันที่ศึกษา คะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ พบว่า ปัจจัยดังกล่าวไม่มีผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษา

5. การพยากรณ์ความสามารถในการสอบข้อเขียนพิสดาร พบว่า นักศึกษาที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท และคะแนนวิชาบังคับกลุ่มทฤษฎีอยู่ในระดับสูง ทำให้ความน่าจะเป็นในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านในการสอบครั้งแรก และครั้งที่สองอยู่ในระดับสูง

ไยสวาท อิศรางกูร ณ อยุธยา (2539) ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลของวิธีการคัดเลือกนักศึกษาภาคพิเศษต่อผลการศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนในระดับปริญญาโทของนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และเป็นการประเมินผลเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาว่ามีประสิทธิภาพในการกำหนดศักยภาพในการเรียนของนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด ประชากรที่ทำการศึกษาคครั้งนี้คือนักศึกษาหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ ภาคพิเศษ รุ่น 2 รุ่น 3 และรุ่น 4 โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยสมการถดถอย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนในระดับปริญญาโทของนักศึกษาภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจมากที่สุดคือ ผลการเรียนในระดับปริญญาตรี เนื่องจากผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ามีความสำคัญทางสถิติในทุกตัวแบบและในนักศึกษาทุกรุ่นที่ศึกษา
2. สถาบันการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรีมีผลต่อการเรียนในระดับปริญญาโท

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางตัวแบบและในบางรุ่น

3. คะแนนสอบข้อเขียนในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา มีผลทางบวกต่อผลการเรียนในระดับปริญญาโท แต่มีนัยสำคัญในบางรุ่น จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าคะแนนสอบข้อเขียนมีผลต่อการเรียนในระดับปริญญาโท

4. คะแนนสอบสัมภาษณ์ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ยังไม่สามารถสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์ต่อผลการเรียนในระดับปริญญาโท เนื่องจากพบว่า มีนัยสำคัญในกรณีรุ่น 3 และรุ่น 4 แต่ไม่มีนัยสำคัญในรุ่น 2

สรุปคือ การพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาโดยการสัมภาษณ์จะมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ผลการเรียนในระดับปริญญาโทได้ต่ำกว่าการพิจารณาจากผลการเรียนในระดับปริญญาตรี และการวิเคราะห์โอกาสในการสอบข้อเขียนพิสดารผ่าน พบว่า ผลการเรียนวิชาในระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับโอกาสการสอบข้อเขียนพิสดารผ่านครั้งแรกในบางรุ่น

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2544) ได้รายงานการประเมินหลักสูตรคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยอาศัยกรอบแนวคิดเชิงบูรณาการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ และการประเมินแบบมีส่วนร่วมโดยใช้พหุวิธี มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และหัวหน้างาน/ผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิต วัตถุประสงค์ของการประเมินมีดังนี้ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์หลักสูตร 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) เพื่อประเมินการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนในหลักสูตร และ 4) เพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร ซึ่งในส่วนของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจเป็นการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจและหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ผลการประเมินโดยสรุปมีดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตรหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ อยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธานสถาบัน ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ อยู่ในดีมาก โดยประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น จำนวนผู้สมัครต่อจำนวนประกาศรับ จำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนต่อจำนวนประกาศรับ คะแนนค่าเฉลี่ย GPAX ในระดับปริญญาตรี ด้านอาจารย์ อยู่ในระดับดี ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางการศึกษา ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางการเรียนการสอน จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น จำนวนหนังสือต่อนักศึกษา จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อนักศึกษา

3. ผลการประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ อยู่ในดีมาก โดยประเมิน 3 ด้าน คือ กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ด้านการสรรหา ประเมินและพัฒนาอาจารย์ ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ระบบการสรรหาอาจารย์ ระบบการประเมินอาจารย์ ระบบการพัฒนาอาจารย์ ด้านการบริหารหลักสูตร ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และด้านการสอน ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ประสิทธิภาพการสอนด้านคุณลักษณะเฉพาะ รูปแบบการสอน มาตรฐานการประเมินผลการเรียน

4. ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร หลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ อยู่ในดี โดยประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งพิจารณาจากตัวบ่งชี้ เช่น ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต การสร้างสรรคองค์ความรู้และความ เป็นเลิศทางวิชาการ

จุดแข็งของหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มีดังนี้

1. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เป็นหลักสูตรที่มีการเน้นนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์และวิจัยทางธุรกิจ โดยสามารถชดเชยความไม่สมบูรณ์ของหลักสูตร MBA

2. หลักสูตรมีความพร้อมด้านปริมาณและคุณภาพของอาจารย์สูงมาก รวมทั้งมีกระบวนการสรรหาอาจารย์ที่เป็นระบบมีมาตรฐาน ทำให้ได้คณาจารย์ที่มีคุณภาพสูง นอกจากนั้น หลักสูตรยังมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอาจารย์

3. ความมีมาตรฐานทางวิชาการในระดับสูงมาก แม้ว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่ จะใช้การสอนแบบบรรยายเป็นหลัก อาจมีการอภิปรายหรือปฏิบัติการประกอบไม่มากนัก ทุกวิชาจะมีตำราประจำวิชาที่อาจารย์ผู้สอนได้คัดเลือกแล้ว

ไกรสิทธิ์ ฒ สงขลา (2551) ได้ศึกษาศักยภาพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการเรียนระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 – 2548 จำนวน 1,397 คน ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาบริหารศาสตร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ โดยสาขาวิชาที่มีศักยภาพทางศึกษาในหลักสูตรสูงคือ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ กลุ่มผู้สำเร็จมาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐมีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงกว่ากลุ่มสถาบันการศึกษาอื่นๆ ยกเว้นกลุ่มที่สำเร็จมาจากสาขาวิชาวิศวกรรม

ศาสตร์ที่มีค่าศักยภาพใกล้เคียงกัน ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับปริญญาโท

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ศักยภาพทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถทางการศึกษาในหลักสูตร เศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5.2 ค่าศักยภาพทางการศึกษา หมายถึง ค่าที่ได้จากสูตรคำนวณทางคณิตศาสตร์ที่ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นดัชนีวัด ศักยภาพทางการศึกษาและใช้ประกอบการประเมินความรู้ความสามารถของผู้สมัครเข้าเป็น นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยวิเคราะห์จากประวัติผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีและผลการศึกษาใน ระดับปริญญาโท จำแนกตามรายสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรี

5.3 ประวัติการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการ เศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5.4 กลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร หมายถึง สาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่มีจุดเน้น ทางด้านเศรษฐศาสตร อาทิเช่น เศรษฐศาสตรสหกรณ์ เศรษฐศาสตรการเกษตร เศรษฐศาสตรการเงิน เศรษฐศาสตรธุรกิจ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.5 กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร หมายถึง สาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่มี จุดเน้นทางด้านวิศวกรรมศาสตร อาทิเช่น วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรม เครื่องกล วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.6 กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/บัญชี หมายถึง สาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่ ศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ การบัญชี การตลาด การเงิน การจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การท่องเที่ยว การโรงแรม นิเทศศาสตร และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.7 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่มีจุดเน้น ทางด้านวิทยาศาสตร์ อาทิเช่น ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร คอมพิวเตอร์ศาสตร เกษตรศาสตร เทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมศาสตร สถาปัตยกรรมศาสตร และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.8 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร หมายถึง สาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่ศึกษา ทางด้าน สังคมศาสตร ศีลปกรรมศาสตร ภาษาศาสตร มนุษยศาสตร รัฐศาสตร นิติศาสตร และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.9 กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ หมายถึง กลุ่มมหาวิทยาลัยที่เป็นของรัฐบาล ซึ่งต้องสอบผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา และเข้าเรียนตามระบบของสถาบันนั้น ๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เทคโนโลยีลาดกระบัง เป็นต้น

5.10 กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ หมายถึง กลุ่มมหาวิทยาลัยที่เป็นของรัฐบาล ซึ่งผู้ใหญ่สามารถเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ทางไปรษณีย์ และติดตามบทเรียนได้ทางโทรทัศน์หรือวิทยุกระจายเสียง เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

5.11 กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง มหาวิทยาลัยที่ดำเนินการโดยเอกชน ที่สำนักงาน กพ. ให้การรับรองวิทยฐานะ เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้า มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นต้น

5.12 กลุ่มสถาบันราชภัฏ หมายถึง กลุ่มมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ที่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคของประเทศ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยครู หลังจากนั้น ได้รับพระราชทานนาม "ราชภัฏ"

5.13 กลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง กลุ่มมหาวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีอยู่ 9 แห่งทั่วประเทศ ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2518 ในชื่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อใหม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และได้ยกสถานะเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548

5.14 กลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ หมายถึง สถาบันการศึกษาในต่างประเทศทุกแห่ง ที่สำนักงาน กพ. ให้การรับรองวิทยฐานะ

5.15 สาขาวิชาของสถาบันการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาของสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำเร็จการศึกษา อาทิเช่น สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้า สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการเขียนวิธีการศึกษาค้นคว้า ของบทที่ 3 นี้ จะประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ 5 ส่วนได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2541 ถึง ภาค 1 ปีการศึกษา 2554

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2541 ถึง ภาค 1 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งเรียงครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร และมีข้อมูลครบถ้วน จำนวน 1,528 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือศึกษาและการสร้างเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel, SPSS for Windows และระบบฐานข้อมูลนักศึกษา ของกองบริการการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2.2 การสร้างเครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นใหม่ตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาความต้องการของหน่วยงาน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของนักศึกษา

2.2.2 ศึกษาสูตร ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูล สำหรับการนำไปวิเคราะห์ศักยภาพของนักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้รับรวบรวมจาก 2 แหล่งที่สำคัญดังนี้

3.1 ข้อมูลประวัติการศึกษาระดับปริญญาตรี รวบรวมจากแฟ้มข้อมูลประวัติของผู้สมัครรับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนา การเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งผู้ศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบ

3.2 ข้อมูลประวัติการศึกษาระดับปริญญาโท รวบรวมจากระบบฐานข้อมูลนักศึกษาของกองบริการการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

4. การจัดการกระทำข้อมูล ผู้ศึกษานำข้อมูลที่รวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนและคัดแยกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่ตรงตามเงื่อนไขออก แล้วนำผลการเรียนระดับปริญญาโทมากรอกในแฟ้มประวัติการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้สมัครแต่ละราย หลังจากนั้นเรียบเรียงข้อมูลตามสาขาวิชาของแต่ละมหาวิทยาลัย แล้วนำข้อมูลไปคำนวณตามสูตรด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel และหาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ตามความมุ่งหมายของการศึกษา ดังนี้

ความมุ่งหมายข้อที่ 1 ศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จะวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ความมุ่งหมายข้อที่ 2 ศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่สำเร็จมาจากสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กัน โดยใช้ข้อมูลผลการเรียนระดับปริญญาตรี และผลการเรียนระดับปริญญาโท นำมาหาผลต่างระหว่าง 1) เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทกับเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2) หาผลต่างระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทกับเกรดเฉลี่ยสะสมตามเกณฑ์ขั้นต่ำในการสำเร็จปริญญาโท คือ 3.00 แล้วนำผลต่างที่ได้ทั้ง 2 ค่า มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อให้ได้ค่าศักยภาพทางการศึกษา แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตัวแบบในการวิเคราะห์ค่าศักยภาพทางการศึกษา

$$Y_i = ((\text{AvgMGPA}_i - \text{AvgGPA}_i) + (\text{AvgMGPA}_i - 3.00)) / 2$$

โดยกำหนดให้

Y_i	ค่าศักยภาพทางการศึกษาของ สาขาวิชาของสถาบันการศึกษา i
AvgMGPA_i	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ของสถาบันการศึกษา i
AvgGPA_i	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษา i
3.00	เกรดเฉลี่ยสะสมขั้นต่ำในการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

ที่มาของตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์

ที่มาของตัวแบบเกิดมาจากความพยายามที่จะวัดศักยภาพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กัน โดยในอดีตคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ประเมินศักยภาพทางการศึกษาของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาค

พิเศษ จากสถาบันการศึกษาเป็นหลัก ต่อมาจึงได้พัฒนาปรับปรุงสูตรคำนวณขึ้นใหม่เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบศักยภาพได้ถึงสาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยจัดเป็น 5 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ/บัญชี/พาณิชยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อาทิเช่น สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์-มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ-มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น โดยผลที่ได้จากตัวแบบหรือสูตรในการคำนวณจะเป็นค่าตัวเลข เช่น 0.25 0.47 0.01 เพื่อใช้ประกอบการประเมินผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตร

แนวคิดของตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ศักยภาพคือผู้ที่มีศักยภาพสูงน่าจะมีผลการศึกษาระดับปริญญาโทสูง เมื่อเปรียบเทียบกับผลการเรียนในระดับปริญญาตรี และ เกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท คือ 3.00 โดยการคำนวณจะใช้วิธี ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับปริญญาโทเมื่อศึกษาครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร เปรียบเทียบกับผลการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยนำมาหาผลต่างระหว่างกัน เช่น ผลการศึกษาระดับปริญญาโท คือ 3.20 และ ผลการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ 2.50 ผลต่างระหว่างสองจำนวนคือ 0.70

2. ผลการศึกษาระดับปริญญาโทเมื่อศึกษาครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร เปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท คือ 3.00 โดยนำมาหาผลต่างระหว่างกัน เช่น ผลการศึกษาระดับปริญญาโท คือ 3.20 และ เกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท คือ 3.00 ผลต่างระหว่างสองจำนวนคือ 0.20

3. หาค่าเฉลี่ยระหว่างข้อ 1. และ ข้อ 2. คือ 0.70 และ 0.20 เมื่อคำนวณแล้วจะได้เท่ากับ 0.45 ซึ่งนำมาใช้เป็นค่าศักยภาพของผู้สมัคร เพื่อประกอบการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตร โดยในทางปฏิบัติจะรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาในหลักสูตรย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 แล้วจัดเรียงตามสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อหาค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ แล้วนำมาคำนวณตามตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผลที่ได้คือตารางค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เรียงตามลำดับตัวอักษรตัวเช่น นายสมศักดิ์ แก้วใส สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อสมัครเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ ในแฟ้มข้อมูลประกอบการประเมินจะมีการกรอกคะแนนศักยภาพเพื่อประกอบการประเมินของกรรมการสอบ ซึ่งคะแนนศักยภาพนี้จะได้มาจากการดูว่าสำเร็จมาจากสาขาวิชาของสถาบันใด แล้วเปิดดูตารางค่าศักยภาพที่คำนวณไว้ เพื่อกรอกเป็นข้อมูลของนายสมศักดิ์ เช่น 0.45

ความมุ่งหมายข้อที่ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค่าศักยภาพทางการศึกษา กับ ผลการเรียนรู้ระดับปริญญาโท ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะ พัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงตัวแบบในการวิเคราะห์ ศักยภาพทางการศึกษาของผู้สมัครให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จะวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)

วิธีการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 1,528 ตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจาก ทุกๆ 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแยกออกมาเป็นกลุ่มทดสอบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 คือ จำนวน 306 ตัวอย่าง ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 80 คือจำนวน 1,222 ตัวอย่าง นำไปหาค่า ศักยภาพทางการศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตามตัวแบบที่ใช้ ในการวิเคราะห์ในจุดมุ่งหมายที่ 2 แล้วนำค่าศักยภาพทางการศึกษาที่ได้ไปใส่ให้กับข้อมูลของ กลุ่มทดสอบที่ได้สุ่มออกมาร้อยละ 20 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่าศักยภาพทาง การศึกษากับผลการเรียนระดับปริญญาโทของกลุ่มทดสอบ ด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ จะนำเสนอในรูปแบบของ ตาราง และแผนภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพของข้อมูล
2. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามเพศ
3. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามช่วงอายุ
4. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาระดับปริญญาตรี
5. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามสถาบันการศึกษา
6. การวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา

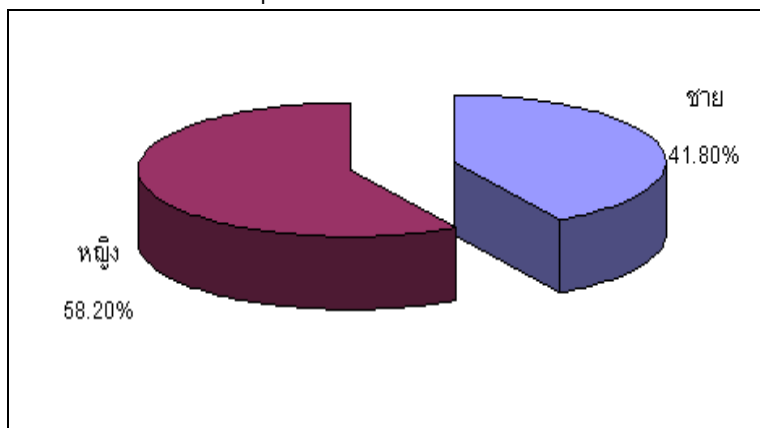
1. การวิเคราะห์สถานภาพของข้อมูล

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	638	41.80
หญิง	890	58.20
รวม	1,528	100.00
อายุ		
20-25 ปี	768	50.5
26-30 ปี	608	39.8
31-35 ปี	118	7.70
36-40 ปี	22	1.40
41-45 ปี	6	0.40
ไม่ระบุ	6	0.40
รวม	1,528	100.00

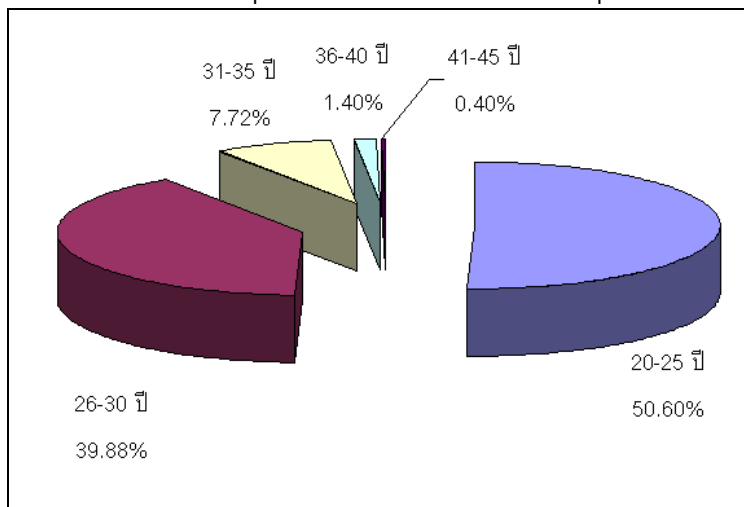
จากตาราง 1 ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,528 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 890 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 638 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 ตามแผนภาพ 1.1

แผนภาพ 1.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามอายุ ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวน 768 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมา มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 608 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 ที่เหลือมีจำนวนน้อยคือ มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 และน้อยที่สุดคือ มีอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามแผนภาพ 1.2

แผนภาพ 1.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยประวัติการศึกษา

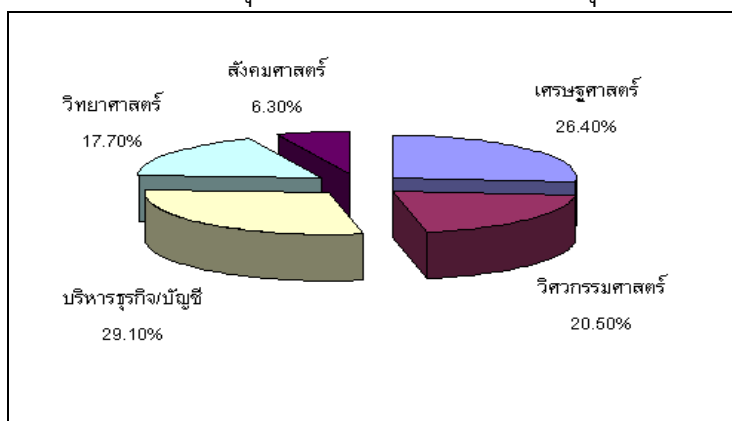
ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสาขาวิชา		
เศรษฐศาสตร์	403	26.40
วิศวกรรมศาสตร์	314	20.50
บริหารธุรกิจ/บัญชี	444	29.10
วิทยาศาสตร์	270	17.70
สังคมศาสตร์	97	6.30
รวม	1,528	100.00
กลุ่มสถาบันการศึกษาปริญญาตรี		
มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ	1,072	70.20
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ	119	7.80
สถาบันราชภัฏ	37	2.40
เทคโนโลยีราชมงคล	46	3.00
มหาวิทยาลัยเอกชน	250	16.40
มหาวิทยาลัยต่างประเทศ	4	0.30
รวม	1,528	100.00

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยประวัติการศึกษา (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี		
2.00 – 2.50	323	21.10
2.51 – 3.00	635	41.60
3.01 – 3.50	471	30.80
3.51 – 4.00	99	6.50
รวม	1,528	100.00
เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท		
ต่ำกว่า 3.00	124	8.10
3.00 – 3.25	849	55.60
3.26 – 3.50	423	27.70
3.51 – 3.75	110	7.20
3.76 – 4.00	22	1.40
รวม	1,528	100.00

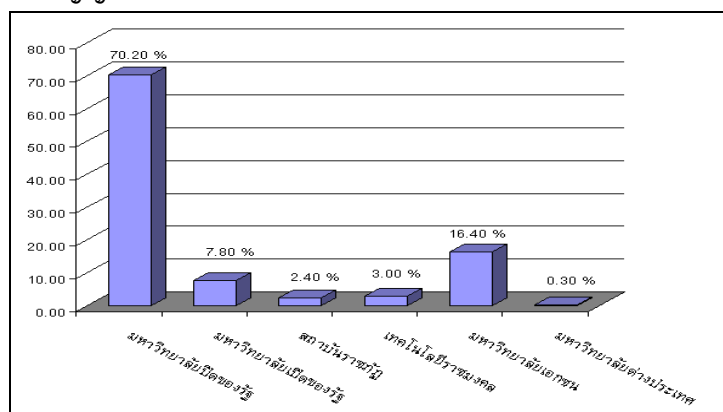
จากตาราง 2 ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,528 คน ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขากลุ่มวิชาบริหารธุรกิจ/บัญชี จำนวน 444 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 รองลงมาใกล้เคียงกันสำเร็จจากกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 403 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40 รองลงมาสำเร็จจากกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาสำเร็จจากกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 และน้อยที่สุดสำเร็จจากกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามแผนภาพ 2.1

แผนภาพ 2.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

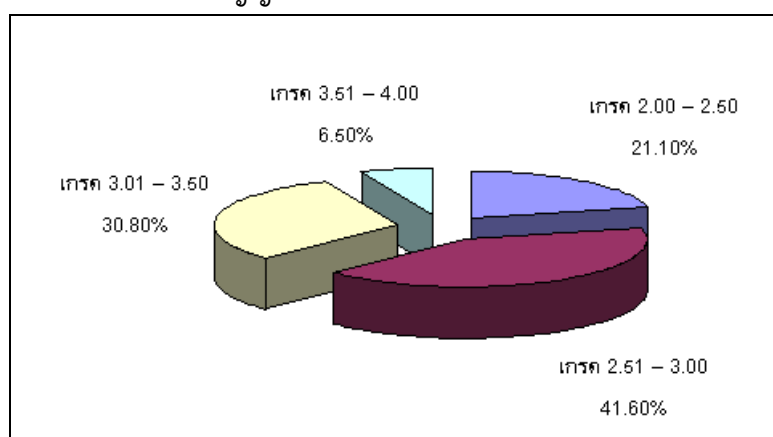
เมื่อพิจารณาตามปัจจัยกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จจากกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ จำนวน 1,072 คน คิดเป็นร้อยละ 70.20 ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากสำเร็จจากกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 รองลงมาสำเร็จจากกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 รองลงมาสำเร็จจากกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 รองลงมาสำเร็จจากกลุ่มสถาบันราชภัฏ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และสำเร็จจากกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามแผนภาพ 2.2

แผนภาพ 2.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา ระดับปริญญาตรี

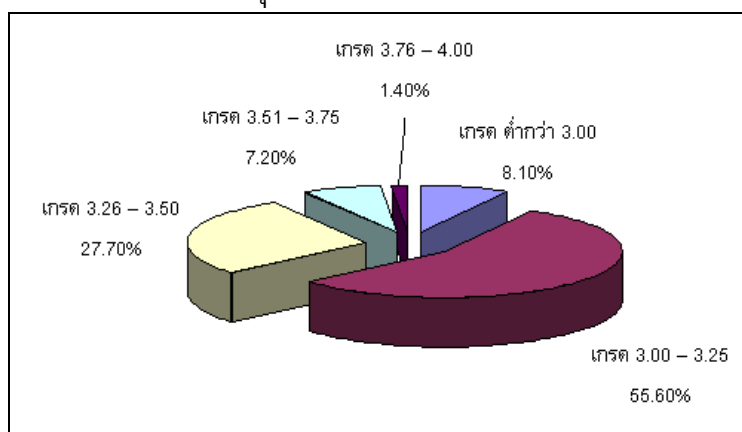
เมื่อพิจารณาตามปัจจัยเกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 635 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 3.01 - 3.50 จำนวน 471 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.50 จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 และน้อยที่สุด อยู่ในช่วงระหว่าง 3.51 – 4.00 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามแผนภาพ 2.3

แผนภาพ 2.3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาตามปัจจัยเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงระหว่าง 3.00 – 3.25 จำนวน 849 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 3.26 - 3.50 จำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 รองลงมาต่ำกว่า 3.00 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 3.51 – 3.75 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงระหว่าง 3.76 – 4.00 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามแผนภาพ 2.4

แผนภาพ 2.4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปริญญาโท

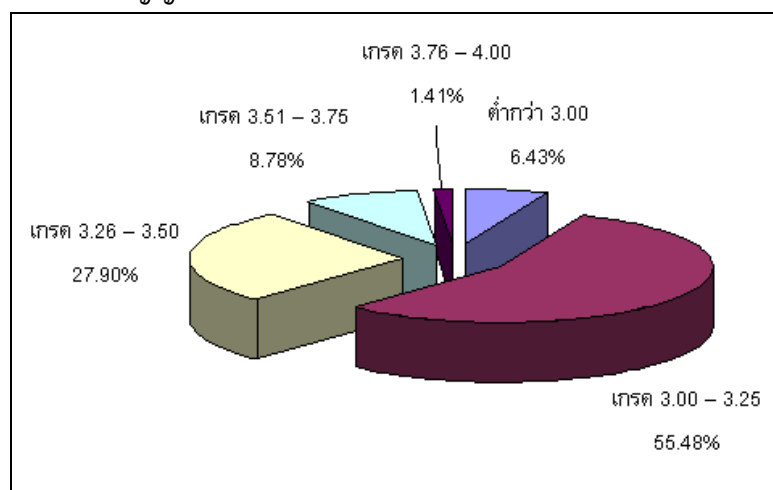
2. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามเพศ

ตาราง 3 แสดงจำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละเพศ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท

เพศ	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท					เกรดเฉลี่ย	S.D.
	ต่ำกว่า 3.00	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00		
ชาย	41 6.43 %	354 55.49 %	178 27.90 %	56 8.78 %	9 1.41 %	3.22	0.201
หญิง	83 9.33 %	495 55.62 %	245 27.53 %	54 6.07 %	13 1.46 %	3.20	0.195
รวม	124 100 %	849 100 %	423 100 %	110 100 %	22 100 %	3.21	0.198

จากตาราง 3 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทพิจารณาตามเพศ ในภาพรวมปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.22 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 55.49 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 27.90 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 8.78 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 6.43 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.41 ตามแผนภาพ 3.1

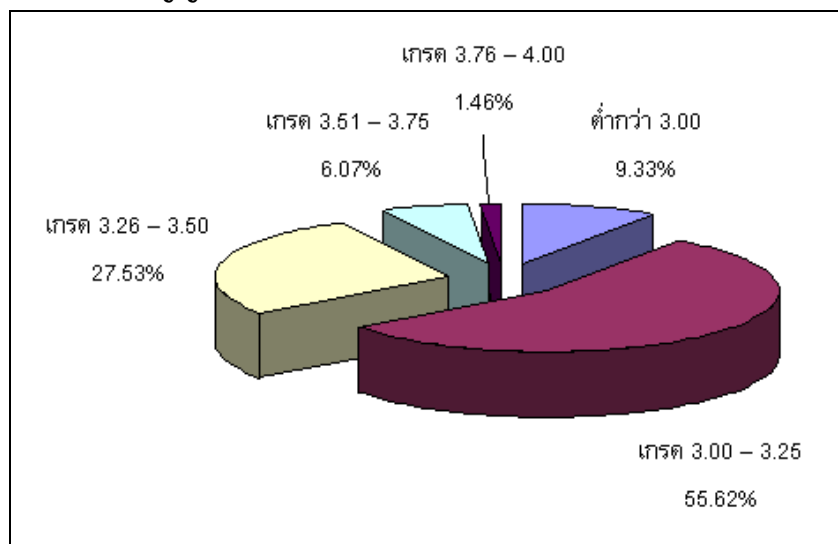
แผนภาพ 3.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.20 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 55.62 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 27.53 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็น

ร้อยละ 9.33 รองลงมา มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 6.07 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.46 ตามแผนภาพ 3.2

แผนภาพ 3.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

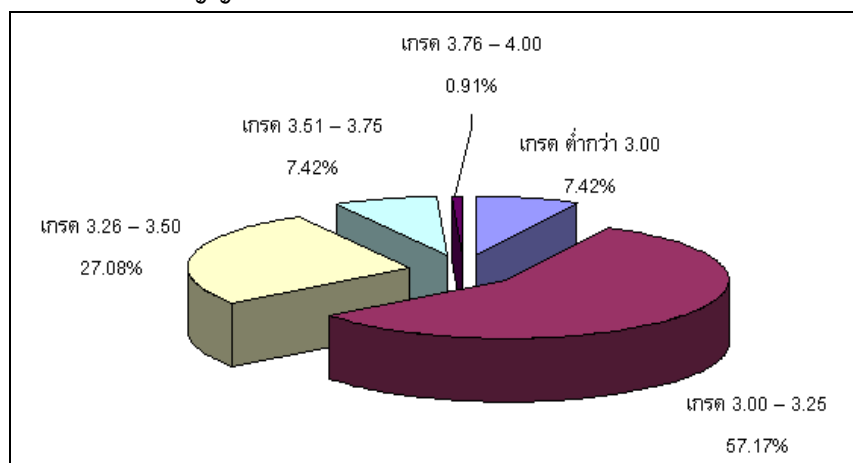
สรุปเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศหญิงหรือชายมีผลการศึกษาระดับปริญญาโทพอ ๆ กัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทของทั้งคู่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ 3.22 ในเพศชาย และ 3.20 ในเพศหญิง ในขณะที่ลักษณะการกระจายของข้อมูลก็คล้าย ๆ กัน

ตาราง 4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

ช่วงอายุ	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท					เกรดเฉลี่ย	S.D.
	ต่ำกว่า 3.00	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00		
20-25 ปี	57 7.42 %	439 57.16 %	208 27.08 %	57 7.42 %	7 0.91 %	3.21	0.190
26-30 ปี	57 9.38 %	334 54.93 %	163 26.81 %	47 7.73 %	7 1.15 %	3.21	0.201
31-35 ปี	9 7.63 %	59 50.00 %	39 33.05 %	5 4.24 %	6 5.08 %	3.22	0.227
36-40 ปี	-	13 59.09 %	6 27.27 %	1 4.55 %	2 9.09 %	3.27	0.229
41-45 ปี	-	1 16.67 %	5 83.33 %	-	-	3.33	0.151
รวม	124 100 %	849 100 %	423 100 %	110 100 %	22 100 %	3.21	0.198

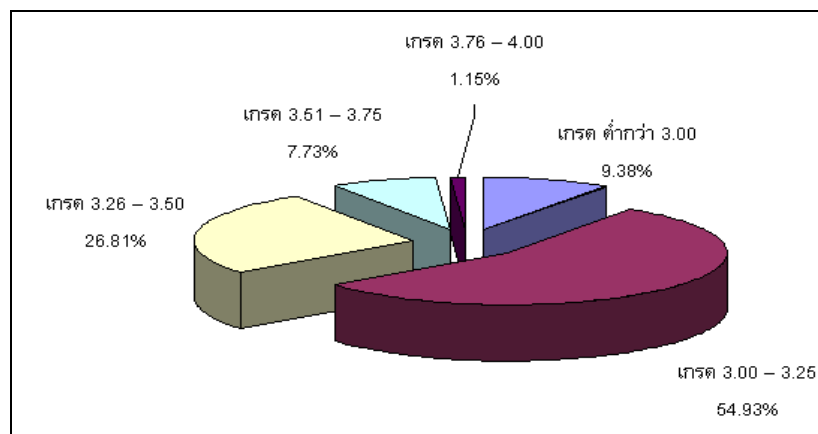
จากตาราง 4 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทพิจารณาในช่วงอายุ 20-25 ปี ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.21 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 57.16 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 27.08 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 7.42 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 7.42 เท่ากัน และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 0.91 ตามแผนภาพ 4.1

แผนภาพ 4.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 20-25 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

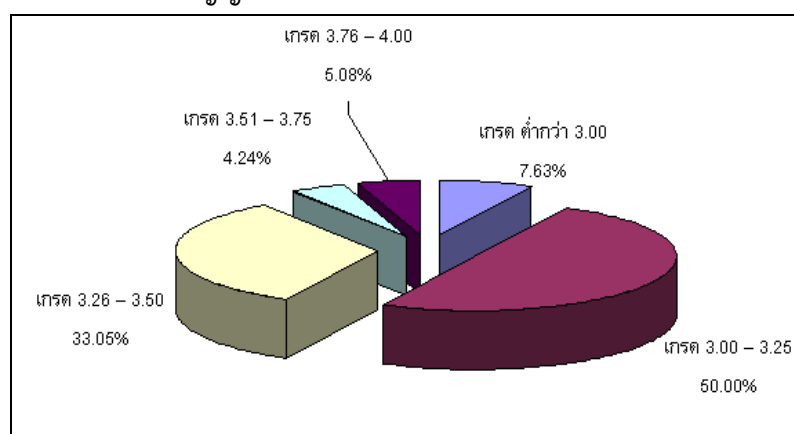
เมื่อพิจารณาในช่วงอายุ 26-30 ปี ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.21 เท่ากัน โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 54.93 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 28.81 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 9.38 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 7.73 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.51 ตามแผนภาพ 4.2

แผนภาพ 4.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 26-30 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย
 สะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในช่วงอายุ 31 - 35 ปี ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.22 ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 - 3.25 คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 33.05 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 7.63 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 5.08 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 - 3.75 คิดเป็นร้อยละ 4.24 ตามแผนภาพ 4.3

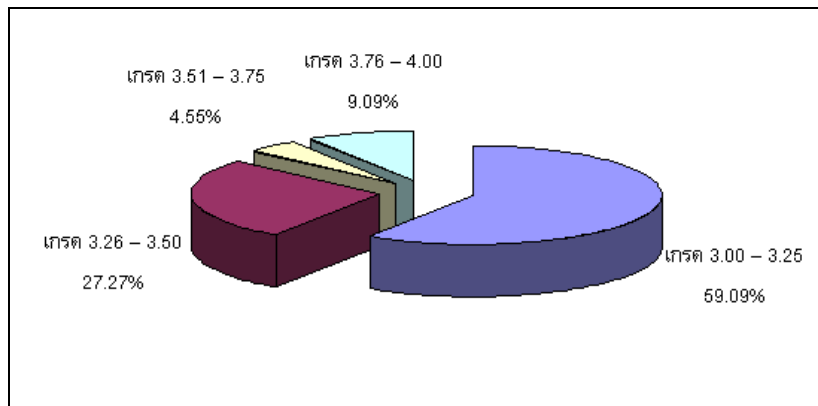
แผนภาพ 4.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 31 - 35 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย
 สะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในช่วงอายุ 36 - 40 ปี ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.27 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 - 3.25 คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 - 4.00

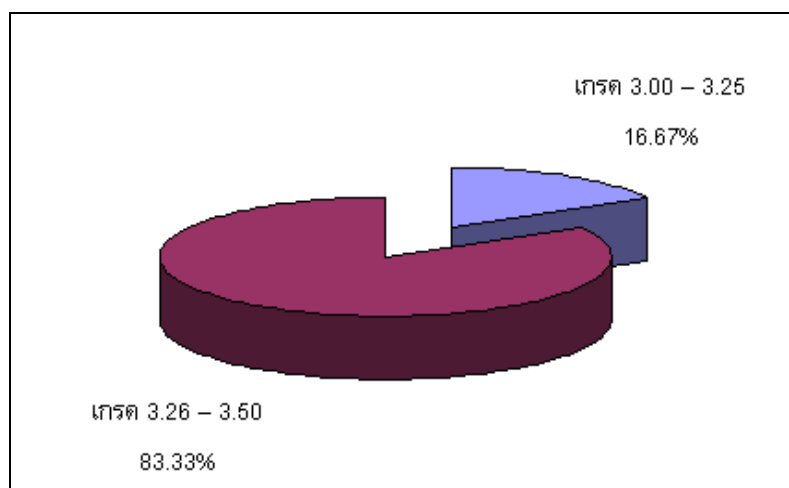
คิดเป็นร้อยละ 9.09 รองลงมาได้แก่เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามแผนภาพ 4.4

แผนภาพ 4.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 36 - 40 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในช่วงอายุ 41 - 45 ปี ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.33 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาได้แก่เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามแผนภาพ 4.5

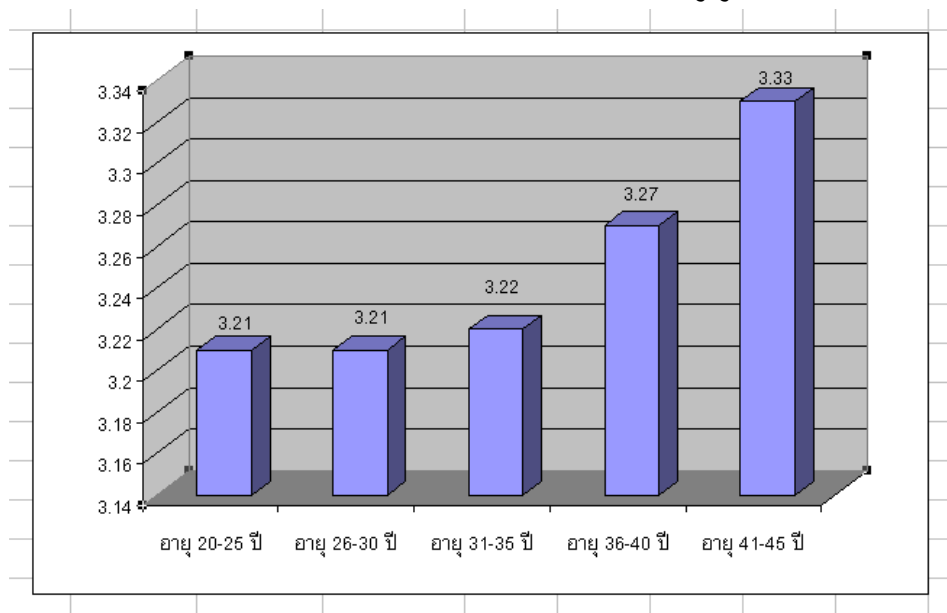
แผนภาพ 4.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 41 - 45 ปี จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกช่วงอายุเพื่อเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทอยู่ในระดับสูงที่สุด คือ 3.33 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 36 – 40 ปี คือ 3.27 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 31 – 35 ปี คือ 3.22 น้อยที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 20 – 25 ปี และช่วงอายุ 26 – 30 ปี คือ 3.21 เท่าๆ กัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีจำนวนน้อยจึงยังไม่สามารถ

สรุปได้ว่า ช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี เป็นช่วงอายุที่มีศักยภาพในการศึกษาระดับปริญญาโท สูงที่สุด แต่หากพิจารณาพร้อมกับกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 36 – 40 ปี จะพบว่าระดับอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไปจะมีศักยภาพในการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ที่เพิ่มขึ้นจาก 3.21 เป็น 3.27 และจากการวิเคราะห์การกระจายใน ตาราง 4 ในกลุ่มอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไปไม่มีผู้ที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 ตามแผนภาพ 4.6

แผนภาพ 4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท จำแนกตามช่วงอายุ

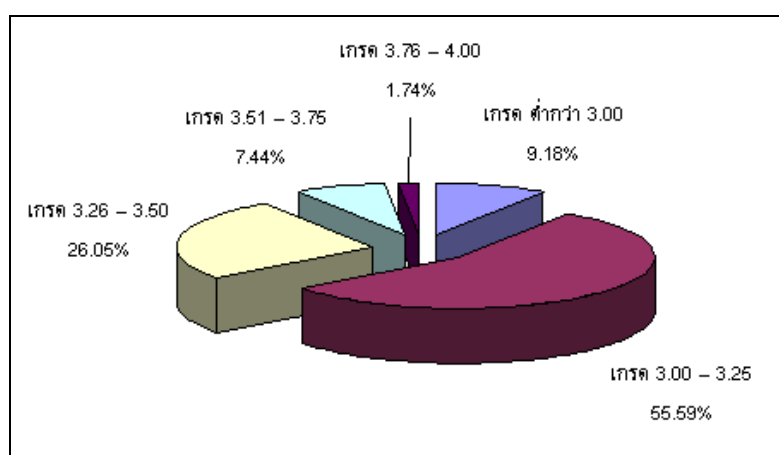
4. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาระดับปริญญาตรี

ตาราง 5 แสดงจำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

กลุ่มสาขาวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท					เกรดเฉลี่ย	S.D.
	ต่ำกว่า 3.00	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00		
เศรษฐศาสตร์	37 9.18 %	224 55.58 %	105 26.05 %	30 7.44 %	7 1.74 %	3.21	0.203
วิศวกรรมศาสตร์	20 6.37 %	143 45.54 %	103 32.80 %	39 12.42 %	9 2.87 %	3.27	0.220
บริหารธุรกิจ / บัญชี	41 9.23 %	259 58.33 %	115 25.90 %	26 5.86 %	3 0.68 %	3.19	0.187
วิทยาศาสตร์	17 6.30 %	157 58.15 %	79 29.26 %	14 5.19 %	3 1.11 %	3.20	0.182
สังคมศาสตร์	9 9.28 %	66 68.04 %	21 21.65 %	1 1.03 %	-	3.15	0.143
รวม	124 100 %	849 100 %	423 100 %	110 100 %	22 100 %	3.21	0.198

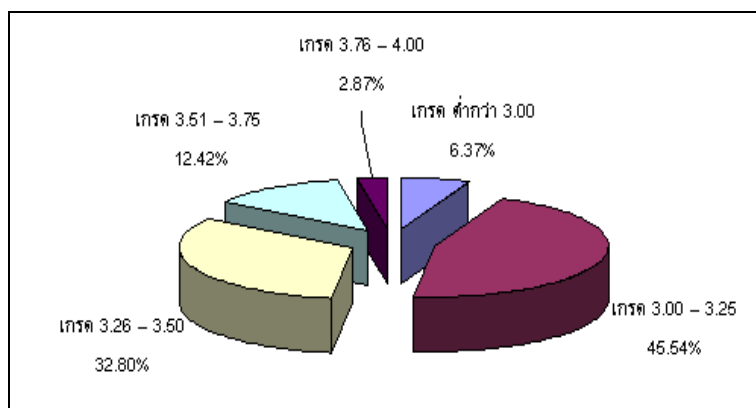
จากตาราง 5 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.21 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 55.58 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 26.05 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 9.18 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 7.44 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.74 ตามแผนภาพ 5.1

แผนภาพ 5.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

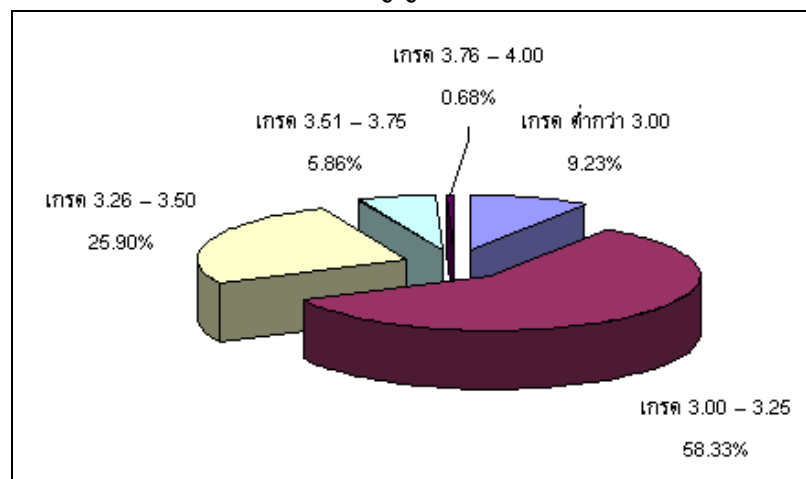
เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.27 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 45.54 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 12.40 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 6.37 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 2.87 ตามแผนภาพ 5.2

แผนภาพ 5.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

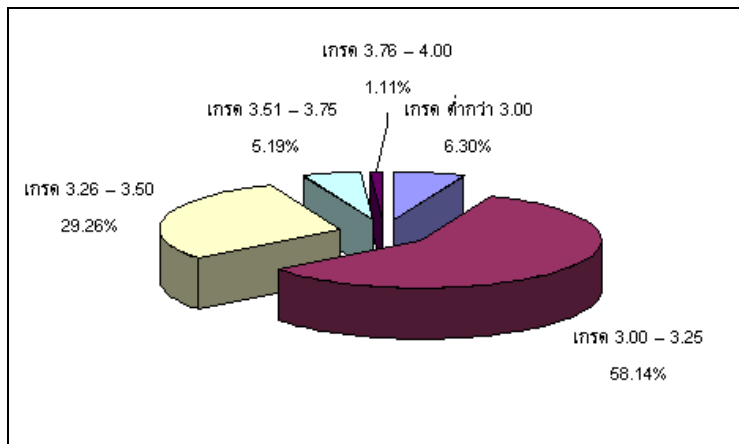
เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ / บัณฑิต ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.19 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 - 3.25 คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 25.90 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 9.23 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 - 3.75 คิดเป็นร้อยละ 5.86 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 0.68 ตามแผนภาพ 5.3

แผนภาพ 5.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ / บัณฑิต จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

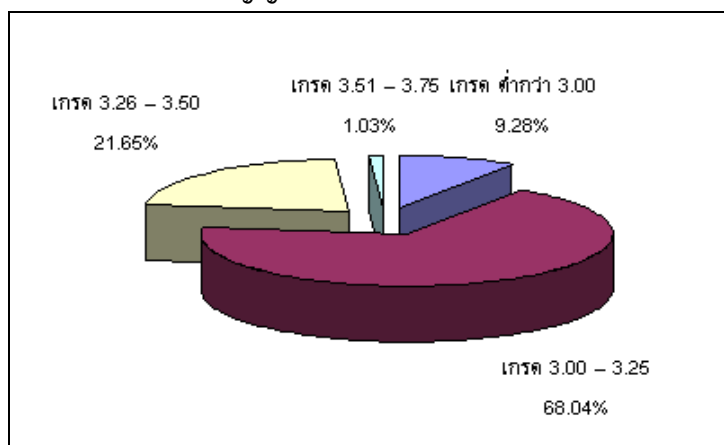
เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.20 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 - 3.25 คิดเป็นร้อยละ 58.15 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 29.26 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 6.30 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 - 3.75 คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามแผนภาพ 5.4

แผนภาพ 5.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

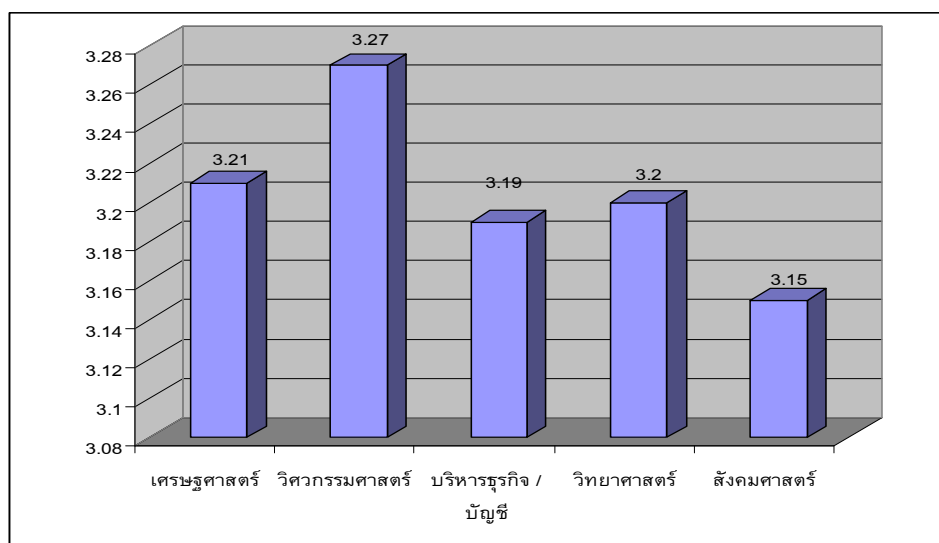
เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.15 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 - 3.25 คิดเป็นร้อยละ 68.04 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 21.85 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 9.28 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 - 3.75 คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามแผนภาพ 5.5

แผนภาพ 5.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท พบว่ากลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทอยู่ในระดับสูงที่สุด คือ 3.27 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คือ 3.21 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คือ 3.20 รองลงมาใกล้เคียงกันได้แก่ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ / บัญชี คือ 3.19 และน้อยที่สุดได้แก่ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คือ 3.15 ตามแผนภาพ 5.6

แผนภาพ 5.6 เปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมปริญญาโทจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาปริญญาตรี

สรุปโดยภาพรวมพบว่ากลุ่มสาขาวิชาระดับปริญญาตรีที่มีจุดเน้นทางการคิดวิเคราะห์ และคณิตศาสตร์ คือสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะมีศักยภาพทางการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านเศรษฐศาสตร์สูงกว่าทางด้านการบริหารศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์ เนื่องจากต้องใช้ความรู้ความสามารถทางการวิเคราะห์ คณิตศาสตร์ และทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

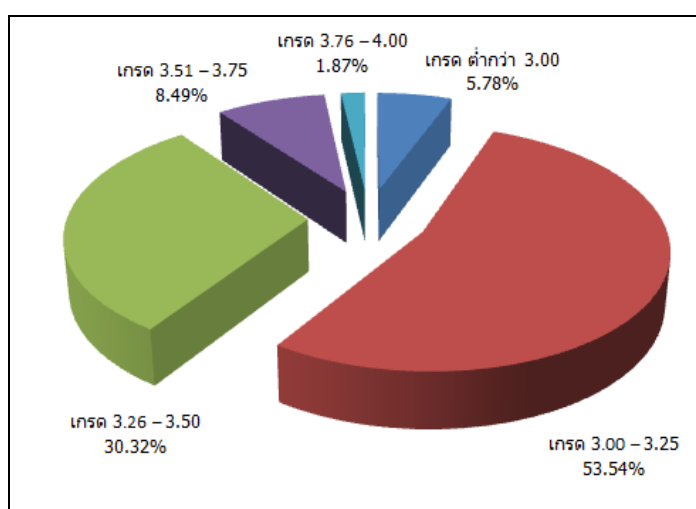
5. การวิเคราะห์ศักยภาพทางการศึกษาจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ตาราง 6 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

กลุ่มสถาบันการศึกษา	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท					เกรดเฉลี่ย	S.D.
	ต่ำกว่า 3.00	3.00 – 3.25	3.26 – 3.50	3.51 – 3.75	3.76 – 4.00		
ม. ปิดของรัฐ	62 5.78 %	574 53.54 %	325 30.32 %	91 8.49 %	20 1.87 %	3.23	0.201
ม. เปิดของรัฐ	23 19.33 %	72 60.50 %	22 18.49 %	2 1.68 %	-	3.11	0.163
สถาบันราชภัฏ	9 24.32 %	20 54.05 %	7 18.92 %	1 2.70 %	-	3.12	0.171
เทคโนโลยีราชมงคล	13 28.26 %	21 45.65 %	8 17.39 %	4 8.70 %	-	3.15	0.206
ม. เอกชน	16 6.40 %	162 64.80 %	58 23.20 %	12 4.80 %	2 0.80	3.19	0.178
ม. ต่างประเทศ	1 25.00 %	-	3 75.00 %	-	-	3.25	0.252
รวม	124 100 %	849 100 %	423 100 %	110 100 %	22 100 %	3.21	0.198

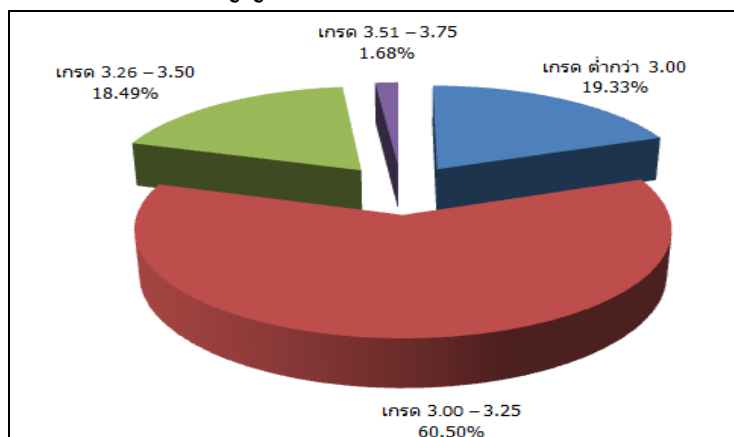
จากตาราง 6 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทพิจารณาในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.23 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 53.54 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 30.32 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 8.49 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 5.78 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.87 ตามแผนภาพ 6.1

แผนภาพ 6.1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

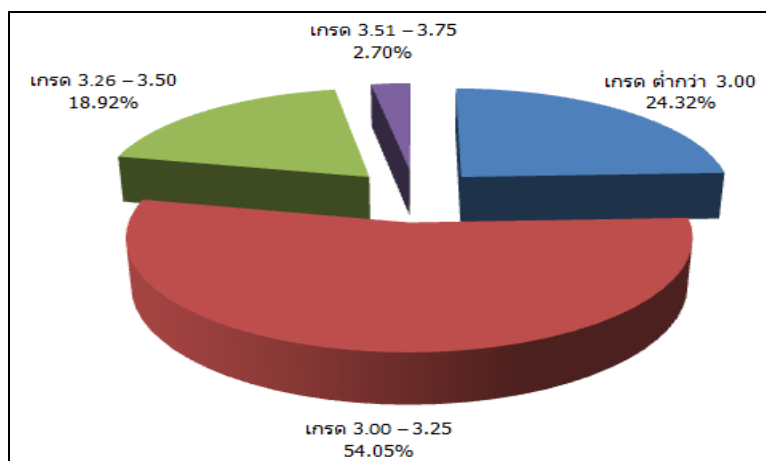
เมื่อพิจารณาในกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.11 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 19.33 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 18.49 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 1.68 ตามแผนภาพ 6.2

แผนภาพ 6.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.12 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 54.05 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 24.32 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 18.92 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามแผนภาพ 6.3

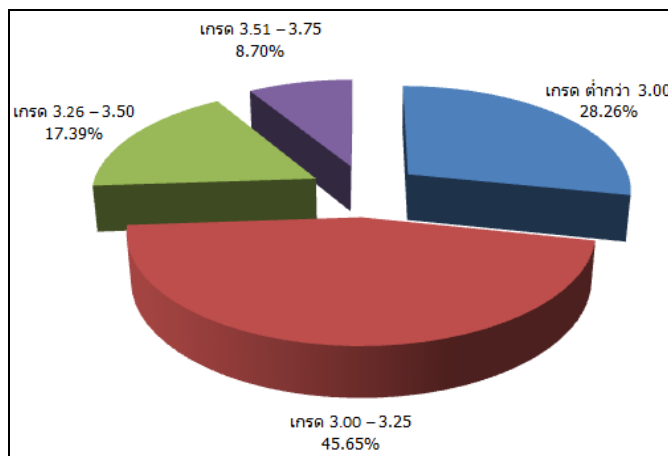
แผนภาพ 6.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสถาบันราชภัฏ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.15 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 45.65 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 28.26 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50

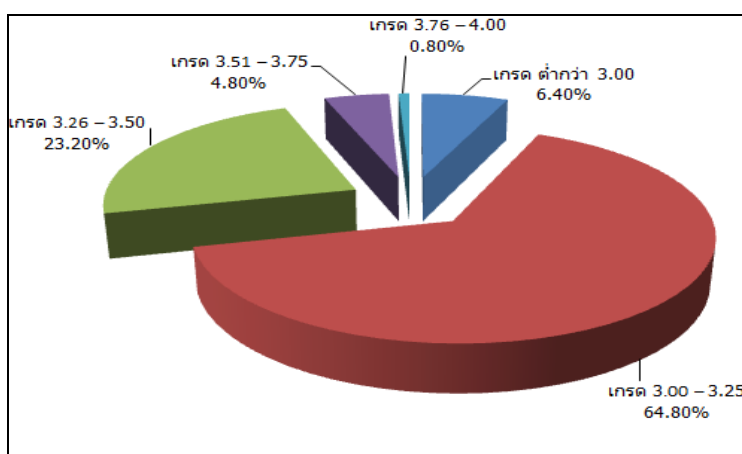
คิดเป็นร้อยละ 17.39 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามแผนภาพ 6.4

แผนภาพ 6.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

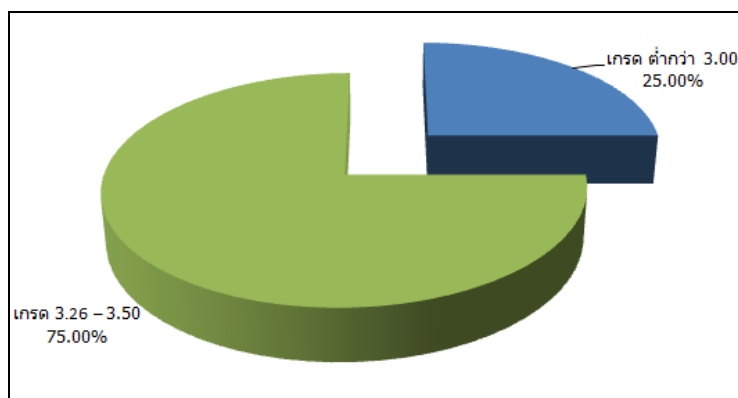
เมื่อพิจารณาในกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.19 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.00 – 3.25 คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 23.20 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 6.40 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 4.80 และน้อยที่สุดมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.76 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 0.80 เป็นร้อยละ 8.70 ตามแผนภาพ 6.5

แผนภาพ 6.5 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

เมื่อพิจารณาในกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ในภาพรวมปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเท่ากับ 3.25 โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.26 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทระหว่าง 3.51 – 3.75 คิดเป็นร้อยละ 8.70 ที่เหลือมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทต่ำกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามแผนภาพ 6.6

แผนภาพ 6.6 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท

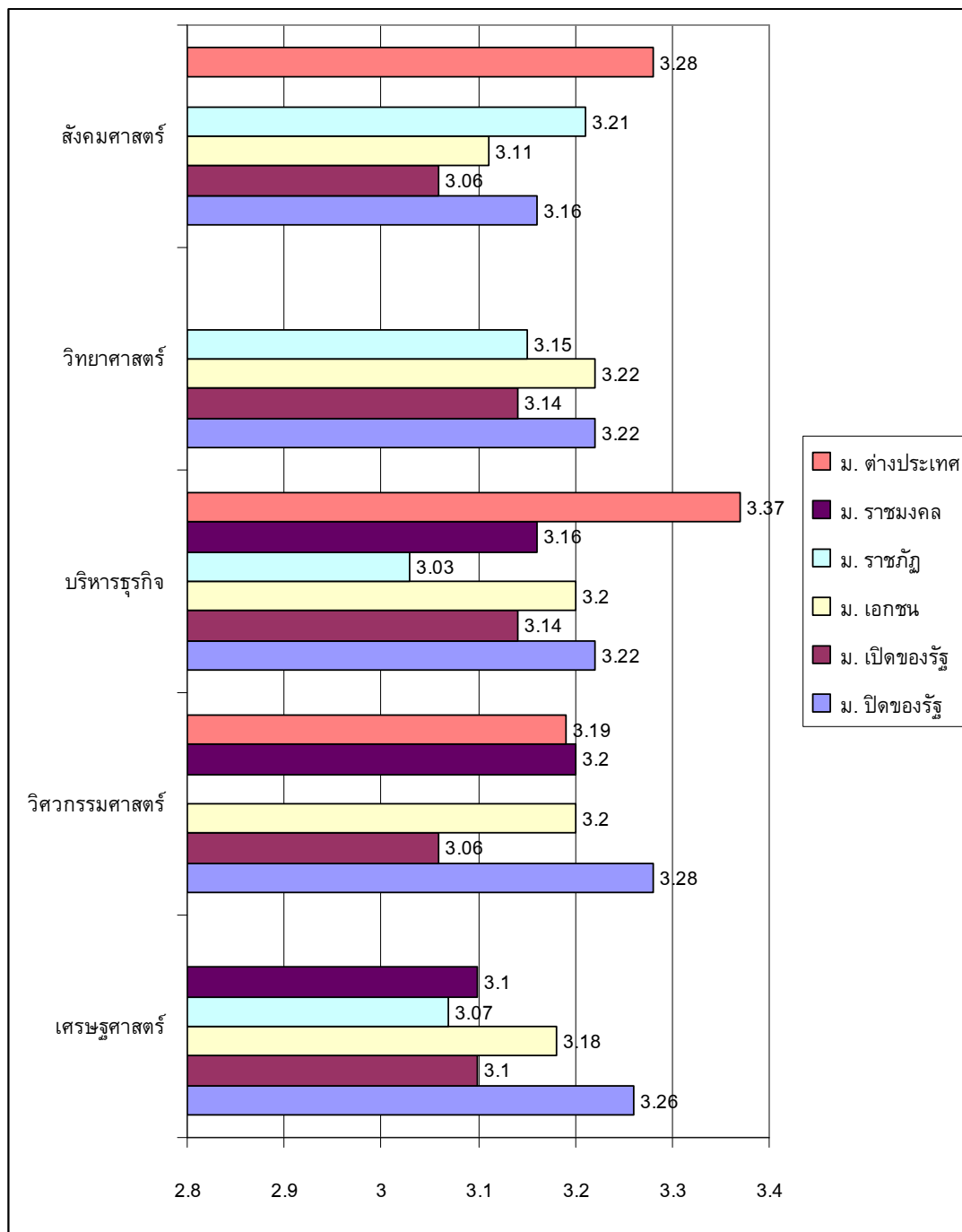

ตาราง 7 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา

กลุ่มสาขาวิชา	กลุ่มสถาบันการศึกษา								
	1. มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ			2. มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ			3. มหาวิทยาลัยเอกชน		
	GPA	S.D.	N	GPA	S.D.	N	GPA	S.D.	N
เศรษฐศาสตร์	3.26	0.207	257	3.10	0.170	69	3.18	0.148	62
วิศวกรรมศาสตร์	3.28	0.221	294	3.06	0.078	1	3.20	0.213	11
บริหารธุรกิจ	3.22	0.188	204	3.14	0.162	32	3.20	0.185	168
วิทยาศาสตร์	3.22	0.183	237	3.14	0.156	12	3.22	0.211	7
สังคมศาสตร์	3.16	0.143	80	3.06	0.080	5	3.11	0.078	2
เฉลี่ย / รวม	3.23	0.188	1,072	3.11	0.142	119	3.19	0.167	250
กลุ่มสาขาวิชา	กลุ่มสถาบันการศึกษา								
	4. สถาบันราชภัฏ			5. เทคโนโลยีราชมงคล			6 มหาวิทยาลัยต่างประเทศ		
	GPA	S.D.	N	GPA	S.D.	N	GPA	S.D.	N
เศรษฐศาสตร์	3.07	0.192	4	3.10	0.192	11	-	-	-
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	-	3.20	0.199	6	3.19	0.410	2
บริหารธุรกิจ	3.03	0.088	10	3.16	0.215	29	3.37	-	1
วิทยาศาสตร์	3.15	0.183	14	-	-	-	-	-	-
สังคมศาสตร์	3.21	0.174	9	-	-	-	3.28	-	1
เฉลี่ย / รวม	3.12	0.159	37	3.15	0.202	46	3.28	0.410	4

จากตาราง 7 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา พิจารณาในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.23 และเมื่อพิจารณารายกลุ่มสาขาวิชาพบว่า กลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.26 กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.28 กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.22 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.22 และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.16 ตามแผนภาพ 7.1

แผนภาพ 7.1 เปรียบเทียบผลการศึกษาระดับปริญญาโท ของทุกกลุ่มสถาบันการศึกษา
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี

ในภาพรวมพบว่าในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิศวกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือบริหารธุรกิจและวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิทยาศาสตร์

บริหารธุรกิจและวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพ การศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิศวกรรมศาสตร์ น่าจะมีสาเหตุจากสาขาที่เรียนมาสอดคล้องกับการเรียนในระดับปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเน้นด้านการคำนวณและการวิเคราะห์ อีกทั้งในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐการเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีการแข่งขันสูง กลุ่มสถาบันราชภัฏกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือสังคมศาสตร์ อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนมาทางสาขาวิชานี้ ส่วนกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศนั้นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีน้อยมากผลที่ได้จึงยังไม่ชัดเจน

6. การวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา

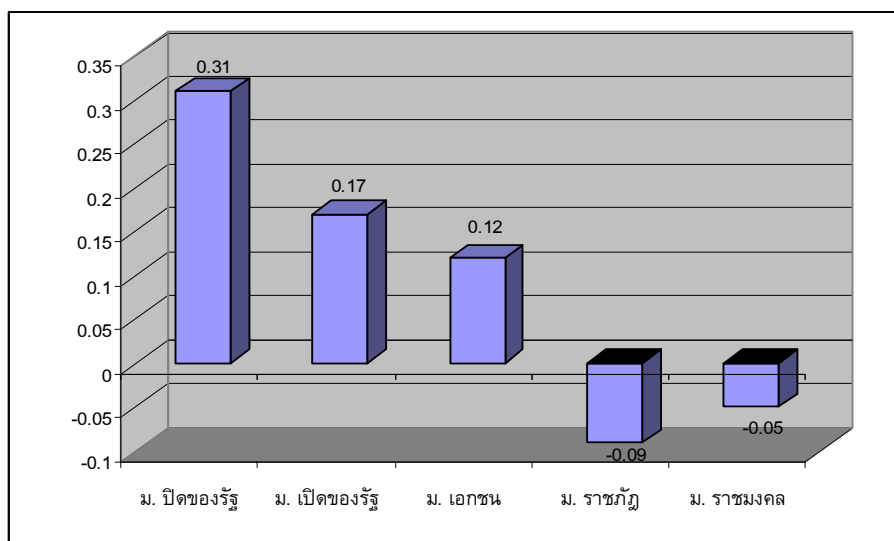
เมื่อได้ศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่ผ่านมาข้างต้นแล้ว พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ ในระดับสูงคือ สาขาวิชาระดับปริญญาตรี และสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงสร้างดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา โดยคำนึงถึงปัจจัยตัวแปร 2 ตัว ดังกล่าวเป็นหลัก เพื่อกำหนดเป็นค่าศักยภาพทางการศึกษา ซึ่งผลที่ได้จำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษา ค่าเบี่ยงเบน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี

กลุ่มสถาบัน	กลุ่มสาขาวิชา									
	เศรษฐศาสตร์		วิศวกรรมศาสตร์		บริหารธุรกิจ		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์	
	ค่าศักยภาพ	S.D.	ค่าศักยภาพ	S.D.	ค่าศักยภาพ	S.D.	ค่าศักยภาพ	S.D.	ค่าศักยภาพ	S.D.
ม. ปิดของรัฐ	0.31	0.214	0.47	0.228	0.23	0.228	0.33	0.211	0.15	0.213
ม. เปิดของรัฐ	0.17	0.181	0.08	0.000	0.23	0.165	0.38	0.139	0.26	0.126
ม. เอกชน	0.12	0.243	0.31	0.339	0.21	0.266	0.22	0.215	0.24	0.173
ม. ราชภัฏ	-0.09	0.271	-	-	-0.07	0.192	0.12	0.221	0.02	0.220
ม. ราชมงคล	-0.05	0.289	0.23	0.152	0.02	0.232	-	-	-	-
ม.ต่าง ประเทศ	-	-	0.26	0.643	0.52	0.000	-	-	0.05	0.000

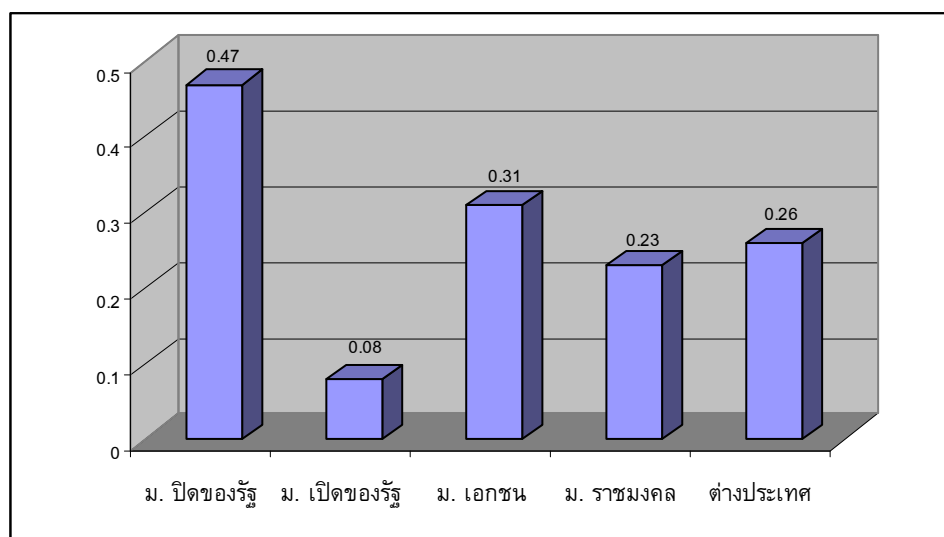
จากตาราง 8 ค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรีเมื่อพิจารณาในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ พบว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.31 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คือ 0.17 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.12 รองลงมา กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล คือ -0.05 และน้อยที่สุดกลุ่มสถาบันราชภัฏ คือ -0.09 ตามแผนภาพ 8.1

แผนภาพ 8.1 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาในสาขากลุ่มวิชาวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของปิดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.47 รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.31 รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คือ 0.26 รองลงมาในกลุ่มเทคโนโลยีราชมณฑล คือ 0.23 และน้อยที่สุดมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คือ 0.08 ตามแผนภาพ 8.2

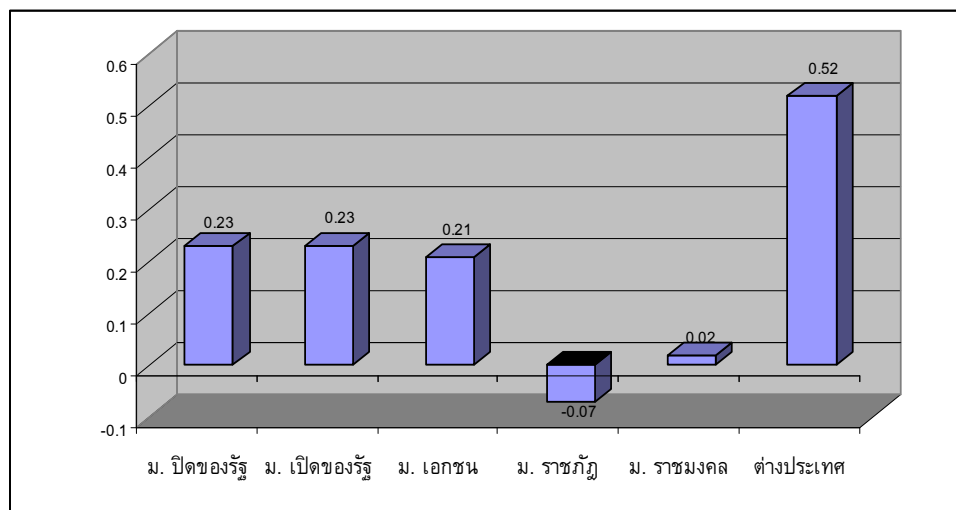
แผนภาพ 8.2 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์
จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาในสาขากลุ่มวิชาบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.52 รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ และมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คือ 0.23 เท่า ๆ กัน รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.21

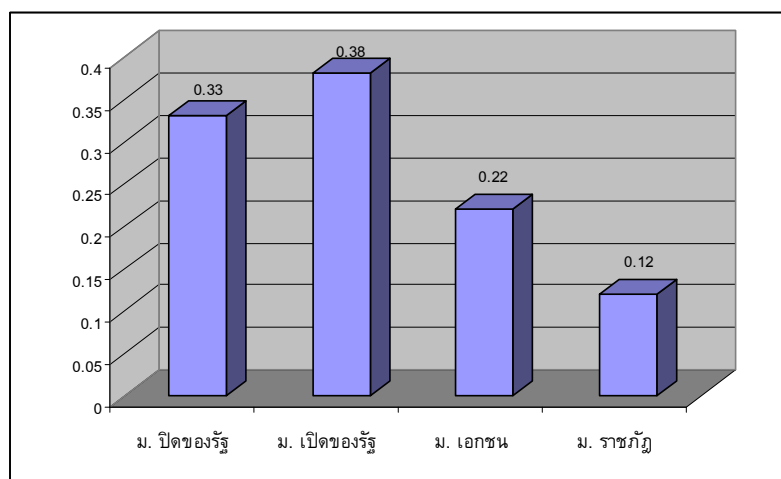
รองลงมากลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล คือ 0.02 และน้อยที่สุดกลุ่มสถาบันราชภัฏ คือ -0.07 ตามแผนภาพ 8.3

แผนภาพ 8.3 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาในสาขากลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของเป็ดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.38 รองลงมากลุ่มมหาวิทยาลัยของปิตรัฐ คือ 0.33 รองลงมากลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.22 และน้อยที่สุดกลุ่มสถาบันราชภัฏ คือ 0.12 ตามแผนภาพ 8.4

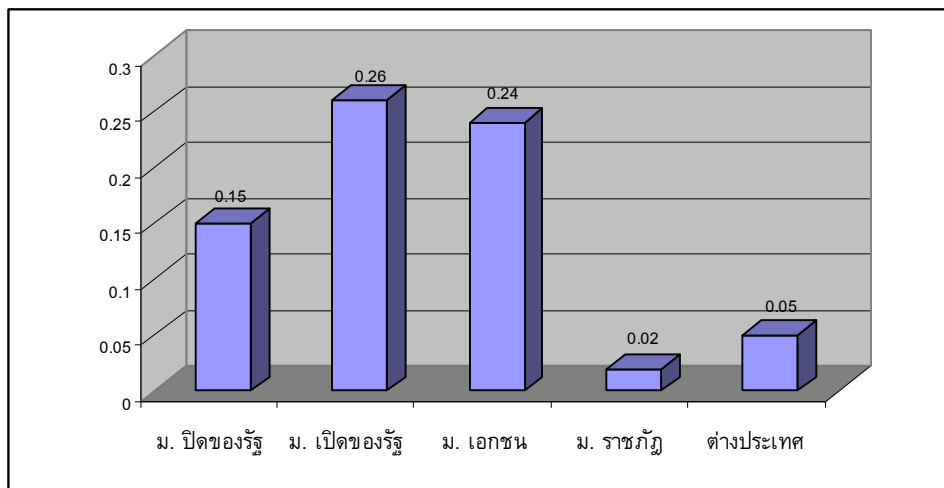
แผนภาพ 8.4 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาในสาขากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของเป็ดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.26 รองลงมากลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ

0.24 รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยของปิตรัฐ คือ 0.15 รองลงมาในกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คือ 0.05 และน้อยที่สุดกลุ่มสถาบันราชภัฏ คือ 0.02 ตามแผนภาพ 8.5

แผนภาพ 8.5 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาของกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 9 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลการศึกษาในระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทางการศึกษา

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ค่าศักยภาพทางการศึกษา	0.32

จากตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลการศึกษาในระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทางการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 1,528 ตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากทุกๆ 1 ใน 5 ของตัวอย่าง เพื่อแยกออกมาเป็นกลุ่มทดสอบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 คือจำนวน 306 ตัวอย่าง ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 80 คือจำนวน 1,222 ตัวอย่าง นำไปหาค่าศักยภาพทางการศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตามตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ แล้วนำค่าศักยภาพทางการศึกษาที่ได้ไปใส่ให้กับข้อมูลของกลุ่มทดสอบที่ได้สุ่มออกมาร้อยละ 20 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่าศักยภาพทางการศึกษากับผลการเรียนระดับปริญญาโทของกลุ่มทดสอบ ด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก และความสัมพันธ์อยู่ในระดับ 0.32 ซึ่งในความสัมพันธ์ทางบวก บอกได้ว่าค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษาที่คำนวณได้มีความสามารถในการวัดศักยภาพของนักศึกษา กล่าวคือเมื่อนักศึกษาได้ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษาต่ำ ก็จะมีผลการเรียนในระดับปริญญาโทต่ำด้วย โดยมีความสามารถในการอธิบายได้ถึง ร้อยละ 32

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ได้นำเสนอเนื้อหา และข้อมูลจากส่วนต่าง ๆ มาสรุป และอภิปรายผล รวมทั้งข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

5.1 สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักยภาพทางการศึกษาที่ได้จากการคำนวณตามสูตรของคณะ กับผลการเรียนในระดับปริญญาโทของหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยรวบรวมข้อมูลจากประวัติการศึกษาระดับปริญญาตรี และผลการศึกษาในระดับปริญญาโท นำเสนอในภาพรวม ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพของข้อมูล

จากข้อมูลทางสถิติพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุเมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรโดยเฉลี่ยคือ 26.50 ปี และเป็นเพศหญิงร้อยละ 58.20 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ร้อยละ 50.50 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/บัญชี รองลงมาคือกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ในจำนวนใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ร้อยละ 70.20 เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 41.60 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทไม่สูง ค่าเฉลี่ยคือ 3.21

2. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามเพศ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศหญิงหรือชายมีผลการศึกษาระดับปริญญาโทพอ ๆ กัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทของทั้งคู่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ 3.22 ในเพศชาย และ 3.20 ในเพศหญิง ในขณะที่ลักษณะการกระจายของข้อมูลก็คล้าย ๆ กัน

3. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามช่วงอายุ

เมื่อพิจารณาทุกช่วงอายุเพื่อเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาโท พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 45 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทอยู่ในระดับสูงที่สุดคือ 3.33 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 36 - 40 ปี คือ 3.27 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 31 - 35 ปี

คือ 3.22 น้อยที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 20 – 25 ปี และช่วงอายุ 26 – 30 ปี คือ 3.21 เท่าๆ กัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีจำนวนน้อยจึงยังไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นช่วงอายุที่มีศักยภาพในการศึกษาระดับปริญญาโท แต่หากพิจารณารวมกับกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 36 – 40 ปี จะพบว่าระดับอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไปจะมีศักยภาพในการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท ที่เพิ่มขึ้นจาก 3.21 เป็น 3.27 และจากการวิเคราะห์การกระจาย ในกลุ่มอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไปไม่มีผู้ที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 3.00

4. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี

พบว่ากลุ่มสาขาวิชาในระดับปริญญาตรีที่มีจุดเน้นทางการคิดวิเคราะห์ และคณิตศาสตร์ คือสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะมีศักยภาพทางการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านเศรษฐศาสตร์สูงกว่าทางด้านการบริหารศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์ อาจเป็นเพราะเป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีความถนัดด้านการคำนวณและการวิเคราะห์ สอดคล้องกับการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์

5. การวิเคราะห์ศักยภาพการศึกษาจำแนกตามสถาบันการศึกษา

พบว่าในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิศวกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือบริหารธุรกิจและวิทยาศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิทยาศาสตร์บริหารธุรกิจและวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือวิศวกรรมศาสตร์ น่าจะมีสาเหตุจากสาขาที่เรียนมาสอดคล้องกับการเรียนในระดับปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเน้นด้านการคำนวณและการวิเคราะห์ อีกทั้งในกลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐการเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีการแข่งขันสูง กลุ่มสถาบันราชภัฏกลุ่มสาขาวิชาที่มีศักยภาพการศึกษาระดับปริญญาโทสูงคือสังคมศาสตร์ อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนมาทางสาขาวิชานี้ ส่วนกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศนั้นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีน้อยมากผลที่ได้จึงยังไม่ชัดเจน

6. การวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา

ในการวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษา ที่ได้จากการคำนวณตามตัวแบบ และกำหนดเป็นค่าศักยภาพทางการศึกษาของแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ พบ ว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐมีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.31 รองลง มา กลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คือ 0.17 รองลงมากลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.12

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของปิดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.47 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.31 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คือ 0.26 รองลงมา กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล คือ 0.23

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.52 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ และมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คือ 0.23 เท่า ๆ กัน รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.21 แต่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยมากผลที่ได้อาจยังไม่ชัดเจน

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของเปิดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.38 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยของปิดรัฐ คือ 0.33 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.22 แต่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐมีกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จำนวนน้อยผลที่ได้จึงอาจไม่ชัดเจน

เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยของเปิดรัฐ มีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาสูงที่สุด คือ 0.26 รองลงมา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 0.24 หนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยของปิดรัฐมีค่าเฉลี่ยของค่าศักยภาพทางการศึกษาค่อนข้างต่ำ คือ 0.15

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนในระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทางการศึกษา พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก และความสัมพันธ์อยู่ในระดับ 0.32 ซึ่งในความสัมพันธ์ทางบวก บอกได้ว่าค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษาที่คำนวณได้มีความสามารถในการวัดศักยภาพของนักศึกษา ดังนั้น เมื่อนักศึกษาได้ค่าดัชนีวัดศักยภาพทางการศึกษาค่าต่ำ ก็จะมีผลการเรียนในระดับปริญญาโทต่ำด้วย โดยมีความสามารถในการอธิบายได้ถึง ร้อยละ 32

5.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของนักศึกษา หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทำให้ทราบภูมิหลังทางการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กัน ซึ่งผู้ศึกษาขอเสนอข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาศักยภาพทางการศึกษาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย และครบถ้วน เนื่องจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีการเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ อยู่เสมอ และเมื่อระยะเวลาผ่านไปคุณภาพการผลิตบัณฑิตอาจเปลี่ยนแปลงไปทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

2. ควรมีการระดมความคิดเพื่อพัฒนาตัวแบบในการวิเคราะห์ศักยภาพทางการศึกษาของผู้สมัครที่มาจากสาขาวิชาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เช่น มีการแข่งขันที่สูงขึ้น การรับประกันเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล และการเปิดหลักสูตรนานาชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน ทั้งด้านส่วนตัวของผู้เรียนและด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษา หากผู้เรียนไม่สามารถศึกษาจนครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร

5.4 ข้อจำกัด

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านข้อมูลอยู่บ้างเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีจำนวนตัวอย่างน้อย โดยเฉพาะกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ และบางสาขาวิชาของบางสถาบันการศึกษา

อนึ่ง เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อสถาบันการศึกษา การนำเสนอผลการศึกษานี้ จึงนำเสนอในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง เช่น จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา หรือจำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- สมพร ศิลป์สุวรรณ. 2535. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และ ไยสวาท อิศรางกูร ณ อยุธยา. 2536. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เทพพิศาล ประดิษฐ์ศิลป์. 2537. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักศึกษาภาคพิเศษคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ กรณีศึกษาของนักศึกษา ภาคพิเศษ รุ่น 1-3 . ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรพล พักทอง. 2538. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียน ความน่าจะเป็นในการสอบ ข้อเขียนพิสดารผ่านทั้ง 2 หมวดของนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไยสวาท อิศรางกูร ณ อยุธยา. 2539. สัมฤทธิ์ผลของวิธีการคัดเลือกนักศึกษาภาคพิเศษต่อการศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2544. โครงการประกันคุณภาพการศึกษา : การประเมินหลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไกรสิทธิ์ ณ สงขลา. 2551. การศึกษาแนวทางการรับนักศึกษาโดยประเมินศักยภาพนักศึกษาจากประวัติผลการเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพการศึกษาต่างกัน กรณีศึกษา : คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ .ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กระทรวงศึกษาธิการ .2554). **คู่มือกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เล่ม 2.**

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ

พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา.สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2557.จาก

<http://www.gotoknow.org>.

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ .สืบค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2557.จาก

<http://www.gotoknow.org>.

ภาคผนวก

- ตาราง Output ความสัมพันธ์ระหว่างผลการศึกษาระดับปริญญาโทกับค่าศักยภาพทางการศึกษา run ด้วยโปรแกรม SPSS

Correlations

		YJ2	MGPA
YJ2	Pearson Correlation	1	.318**
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	306	306
MGPA	Pearson Correlation	.318**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	306	306

** . Correlation is significant at the 0.01 level

- ข้อบังคับทางการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เกี่ยวกับผลการศึกษา และการสำเร็จการศึกษา

หมวด ๑๐ ผลการศึกษา

ข้อ ๕๘ ผลการศึกษา หมายความว่า ผลรวมของการทดสอบ การทำแบบฝึกหัด การเขียนรายงาน การสอบ การฝึกภาคสนาม และการประเมินผลในรูปแบบอื่น ๆ ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ผลการสอบวิทยานิพนธ์และวิชาการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๕๙ ผลการศึกษาตามความในข้อ ๕๘ มีรายละเอียดดังนี้

(๑) หมวดวิชาต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในหลักสูตร แสดงผลการศึกษาออกเป็นชั้นต่าง ๆ และมีค่าเฉลี่ยต่อหนึ่งหน่วยกิตดังต่อไปนี้

A	=	๔.๐	หมายถึง	Excellent (ดีเยี่ยม)
A-	=	๓.๗	หมายถึง	Very good (ดีมาก)
B+	=	๓.๓	หมายถึง	Good (ดี)
B	=	๓.๐	หมายถึง	Fairly good (ดีพอใช้)
B-	=	๒.๗	หมายถึง	Almost good (เกือบดี)
C+	=	๒.๓	หมายถึง	Fair (พอใช้)
C	=	๒.๐	หมายถึง	Almost Fair (เกือบพอใช้)
C-	=	๑.๗	หมายถึง	Poor (ไม่พอใช้)
D	=	๑.๐	หมายถึง	Very poor (ใช้ไม่ได้)
F	=	๐	หมายถึง	Failure (ตก)

หมวด ๑๔ การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๘ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ก็ต่อเมื่อ

- (๑) ศึกษาครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร
- (๒) ได้ผลการศึกษาคิดเป็นแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

ข้อ ๓๙ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันได้ก็ต่อเมื่อ

- (๑) มีความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ และ/หรือความรู้พิเศษอย่างอื่น ตามมาตรฐานที่สถาบันกำหนด การยกเว้นความข้างต้นให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือประกาศของสถาบัน
- (๒) ศึกษาครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตร และได้ผลการศึกษาของทุกวิชาที่ลงทะเบียนเข้าเรียนเพื่อหน่วยกิตตามหลักสูตร คิดเป็นแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐
- (๓) ได้ผลการศึกษาของวิชาหลักและ/หรือวิชาโท ๖๐๐๐ ในกรณีที่กำหนดไว้เป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร คิดเป็นแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เว้นแต่จะมีประกาศของสถาบันยกเว้นข้อกำหนดในวรรคนี้
- (๔) สอบประมวลวิชาในกรณีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ผล “P” (ผ่าน)
- (๕) สอบปากเปล่า (Oral Examination) ในกรณีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ได้ผล “P” (ผ่าน)
- (๖) กรณีที่นักศึกษาเรียนแผนที่ต้องทำวิทยานิพนธ์ สอบวิทยานิพนธ์ ได้ผล “S” และส่งวิทยานิพนธ์ แล้วตามข้อ ๔๒ แห่งข้อบังคับฯ นี้
- (๗) ผลงานวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ตามข้อ ๔๑ แห่งข้อบังคับฯ นี้